

Spesialnummer!

POWER

Organ for Holy Riders MC. Nr. 3 - juni. 2003. Årgang 21

B-blad
Holy Riders MC
v/Hans Sigurd Egeland
Egeland, 4520 Sør-Audnedal
Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

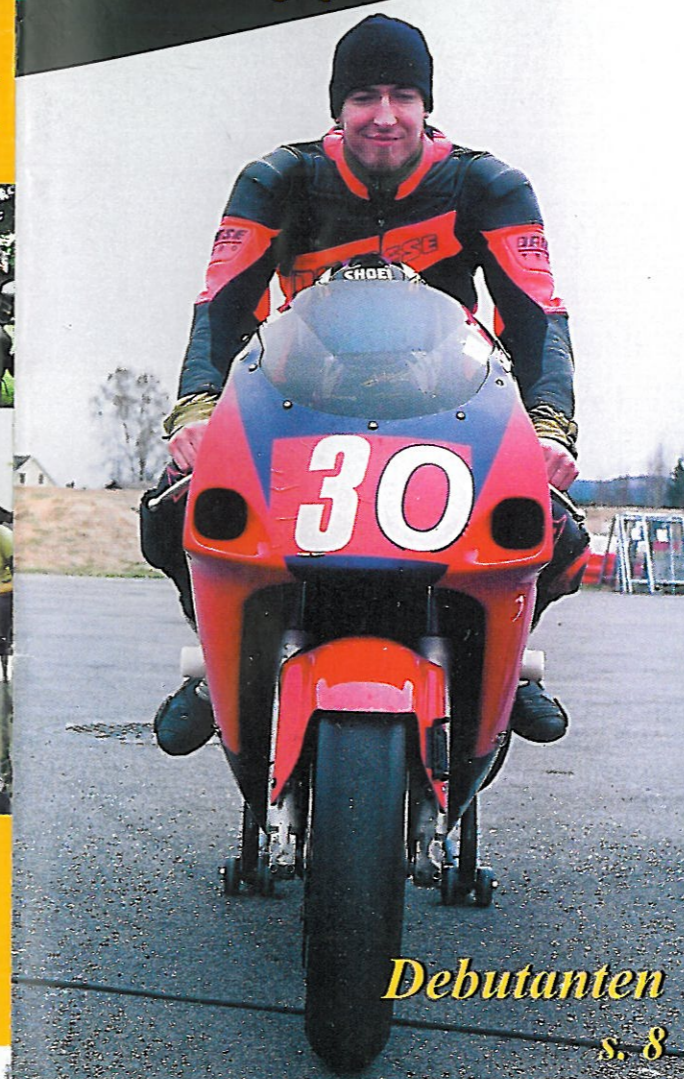
Returadresse:

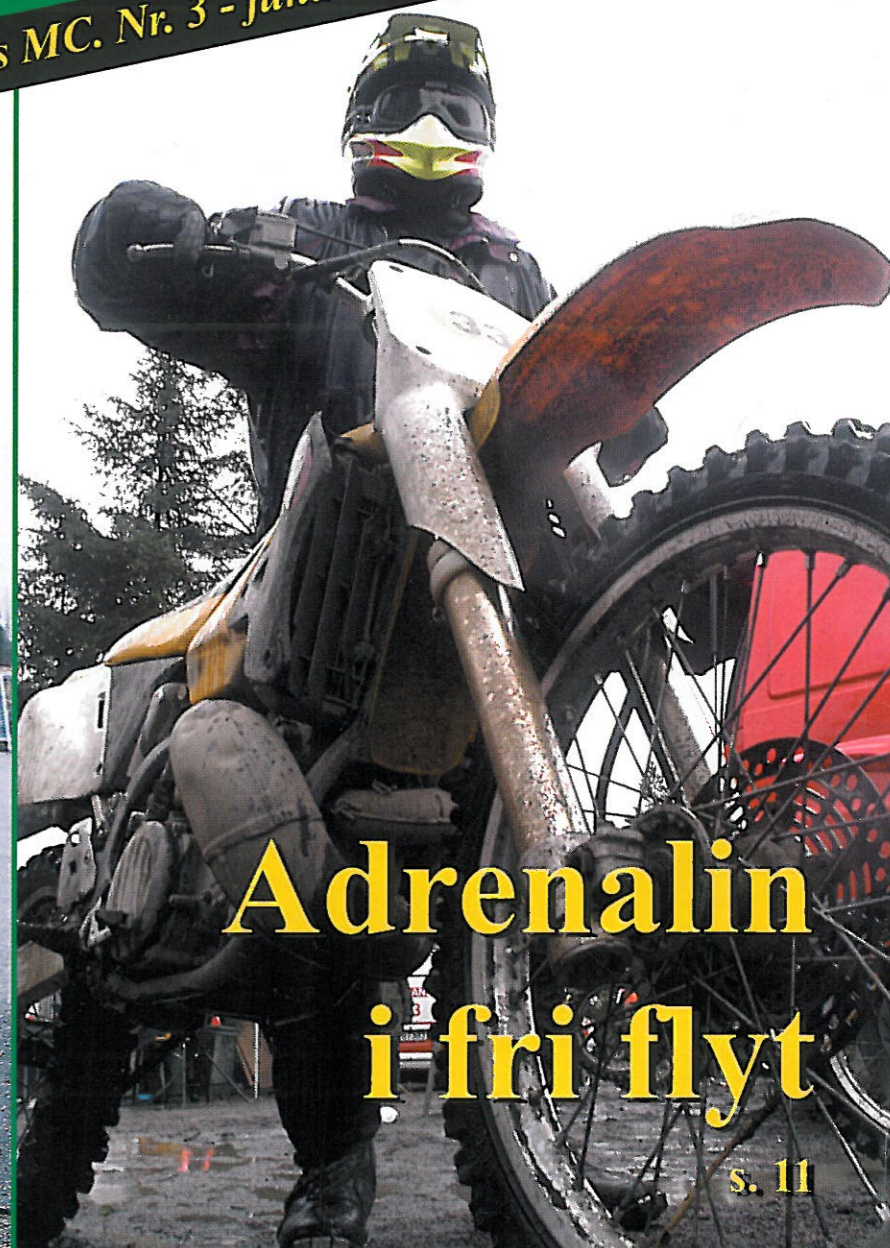
PILEGRIMSTREFFET EMC RALLY 2003

ÅL I HALLINGDAL • 31. JULI – 3. AUGUST

Spennende program: Besøk av Rene Changuion fra Sør-Afrika • Lovsang • Konsert med band • Treffleker • Fellestur • Fellesskap • Egen scene • Trekning av fine premier på inngangsbilletten • Kafeteria/Grill • Flotte sanitærforhold • Hallingdal Hotell, booking tlf. 32 08 20 11. Arr. Holy Riders MC • Treffsjef: Bent Risøy (mob. 997 00 884). Stedsbeskrivelse og mer info finner du på www.pilegrimstreffet.no

Debutanten
s. 8

Adrenalin i fri flyt

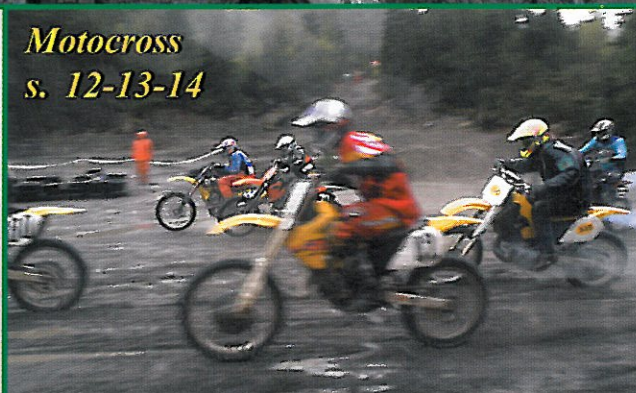
s. 11

Vårmonstring
i Bergen
s. 2

Han ville bli
gjengleder
s. 4

Motocross
s. 12-13-14

God sommer til alle MC/bikerklubber i Norge!

John Gunnar Kogstad ved BikerBibel-standen.

Gunnveig Spurkeland.

Vårmonstring!

Skyene hang tungt over byen denne dagen, det er jo det den er kjent for. Si: «Bergen,» og folk kommer med de merkeligste tanker om nedbørsrekorder og annet vås. Men i år hadde våren satt ny rekord, med sol, sommervarme og tørr, fristende asfalt allerede i påska. Så da vårmonstringa ble arrangert søndag 27. april, var det ikke noe nytt å se motorsyklar langs veiene.

Tekst: John Gunnar Kogstad
Foto: Bent Risøy

Samme helg som vårmonstringa ble arrangert, hadde Holy Riders Bergen invitert til regionsamling for Vestlandet, og vi avsluttet denne med at vi deltok på vårmonstringa. Dermed var flere avdelinger representert. Her skulle vi dele ut BikerBibler, og vi var litt spente på hvordan dette skulle gå.

Festplassen i Bergen fyltes opp av motorsyklar av alle slag. Det var god stemning, og det lukta diesel. Dagen i forveien hadde nemlig tivoliet måttet pakke sammen og vike plassen for MC-folket, og de hadde etterlatt seg en eim som fikk meg til å tenke at det ikke er bare HD'er som lekker.

Plassert ved siden av helikopterstanden

Arrangøren Rolling Thunder hadde gitt plass til alt som hører hjemme på et ekte MC-arrangement. Her var alt fra MC-forhandlere til helikopter. Så de som ikke syntes det var stort nok å kjøre GoldWing med sidevogn og combicamp, kunne henvende seg her.

Fra scenen presenterte speaker alt hva arrangementet kunne by på. Flere ganger presenterte han også BikerBibelen, og anbefalte folk å stikke innom vår stand. Han vitset også om hvorfor vi var plassert ved siden av helikopterstanden, Holy Riders hadde jo høyere mål med sitt arbeid. Optimismen, tryggheten og humøret steg enda noen hakk i vår leir etter en slik omtale. Takk til Rolling Thunder for et flott arrangement, og den velvilje dere møtt oss med.

400 BikerBibler i lommene

Holy Riders fungerte som et godt team denne dagen. Noen var travelt opptatt med å dele ut BikerBibler, andre var rundt på plassen og pratet med gamle kjente, ble kjent med nye og nevnte standen vår. Etter tre timer var alle åtte kassene tomme. Da vi hadde pakket sammen og var på vei ut fra plassen, ble undertegnede hentet inn av en som ikke hadde fått vært innom standen vår. Han lurte på om jeg hadde flere BikerBibler. Nei, alt var tomt, men i lomma mi hadde jeg en liggende fra før som han fikk.

Det er ikke så mye som skal til av forberedelser for å få til dette. Bønnedekning og en forberedelse av de få praktiske ting som måtte gjøres tok ikke så mye tid, men det krevde mennesker som ville gjøre jobben. Resultatet er at det nå ligger 400 BikerBibler i lommene i MC-jakker i distriktet. Et spennende prosjekt, særlig når Guds ord sier om seg selv at det ikke vender tomt tilbake.

www.BikerBibel.no

Da er endelig sommeren her igjen! Sykkelen er klar og livet er herlig. Hva er vel bedre enn fin, tørr, svingete vei med en motorsykel mellom bena? Jeg vet! HIMMELEN!

Det er mange som bruker ordet himmelen på alt mulig, men for meg så er himmelen en plass jeg virkelig tror eksisterer. Bibelen forteller oss at i himmelen finnes

det ikke synd, smerte, død og sorg, men glede, fred og harmoni. Der skal vi få bo sammen med vår Gud som er vår skaper og Jesus som er vår frelser.

Det livet som kommer i himmelen blir lysår bedre enn det vi på noen måte kan få her på jord. Man skal ikke se lenge på nyhetene for å konstatere at utviklingen i verden går feil vei.

Presidentens hjerte

allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønnns navn.» (Joh 3,16-18)

Ta imot Jesus du og! Da går du ikke fortapt, men får en himmel i vente som overgår all din fantasi. Det beste er å kjøre sykkel med Jesus i

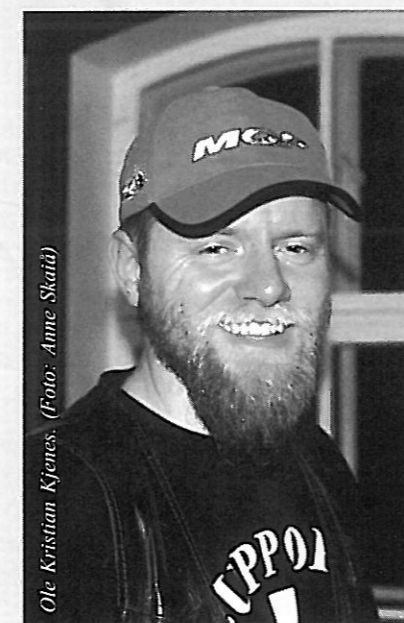
hertet! Da er det fullkommen glede!

Ønsker dere alle en god og begivenhetsrik MC-sesong!

Hilsen

Ole Kristian Kjenes

Vil du være med til himmelen?

Ole Kristian Kjenes. (Foto: Anne Skaiå)

Da er jeg glad for at vi i Holy Riders kan få være med å fortelle at det finnes håp. At det er noe bedre i vente for alle som tror på Jesus og følger ham.

«For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er

INNHOOLD:

- s. 2 Vårmonstring!
v/John Gunnar Kogstad
- s. 3 Vil du være med til himmelen?
v/Ole Kristian Kjenes
- s. 4 Han ville bli en gjengleder
Leon Kriel's vimesbyrd
oversatt av Vidar Johnsen.
- s. 6 Hvilken mektig Gud vi tjener
v/Rene Changuion
- s. 6 BikerBibel-stand...
v/Ole Kristian Kjenes
- s. 7 Sentralstyret informerer
v/Vidar Johnsen
- s. 7 Kandidater søkes
v/valgkomiteen
- s. 8 Debutantkurs i road racing
v/Per Egil Grimstad
- s. 8 Hvem er Holy Riders MC?
v/Jan Ivar Aasrum
- s. 9 CD: «One Heart at a Time»
CAB på Pilegrimstreffet / EMC

- s. 10 Oslo Open MC Show 2003
v/Oddmund Solheim
- s. 11 Adrenalin i fri flyt
v/Steinar M. Heggen
- s. 15 Kalenderen 2003
- s. 15 HR-kaffetelt på treff 2003
- s. 16 Velkommen til Aust-Agder-treffet
- s. 16 HR Rekvizita
- s. 17 Guds veier er uransakelige
v/Anne Skaiå
- s. 18 Evangeliet skal fram
v/Jon Solve Strand
- s. 19 Når alle lukter likt
v/Børre Møinichen
- s. 20 Emailadresser@holyriders.no
- s. 22 Gud har meg kjær
v/Jon Tønnessen
- s. 22 Annes redaksjonshjørne
- s. 23 Minneord om Eldbjørg Mellingen
v/Inger Karin og Torleif Pedersen
v/Turid Å. Angelskår

Forsidebilder:

Øyvind Undal (øverst f.v.) (foto: Per Egil Grimstad). Oddbjørn Angelskår (foto: Steinar M. Heggen). Gunnveig Spurkeland (foto: Bent Risøy). Leon & Melaney Kriel. Motocross (foto: Steinar M. Heggen)

Bakside:

Invitasjon til Pilegrimstreffet / EMC rally. Grafisk design: Ole Martin P. Eidevik

Power

tlf: 38 16 50 20 / 924 32 374
power@holyriders.no

Utgaver 2003: Frist: Ut:
Nr. 4 (m/sommerrep.) 25/8 sept/okt
Nr. 5 (inkl. 1.års.innk.) 10/11 desember

Leon Kriel vokste opp i Sør-Afrika. Som liten ble han sendt på en katolsk skole der hans første inntrykk av Gud ble formet. Dette kunne sammenfattes i noe en av lærerne sa: «Leon, du kommer aldri til helvete, for jeg skal pryde helvete ut av deg!» Etter flere års streng religiøs oppdragelse ble Leons forestilling av kristendommen kastet omkull, idet hans far en kveld kom hjem og meddelte familien at han hadde funnet Kristus - i en baptistmenighet. Familien gikk over til baptistene, og selv om Leon følte at ting vendte seg til det bedre gjennom farens omvendelse, klarte han ikke å holde sitt stiggende opprør mot Gud i tømme. Faren hans hadde sluttet å drikke og fått stabilitet inn i familien, men Leon visste at man forventet av ham at han skulle glemme alt han hadde opplevd og lært i den katolske skolen for å overgi seg til en ny type tro. Han var vel den eneste ungdommen i baptistkirken som etter å ha sett filmen «Korset og springkniven» ønsket å bli en gjengleder.

Han ville bli en gjengleder

Leon & Meleney Kriel.

Leon Kriel's vitnesbyrd fra den tyske BikerBibelen Oversetting: Vidar Johnsen

Som 17-åring gikk Leon inn i hæren og kjøpte kort tid etterpå sin første motorsykkel. En Honda 750F. Innen få uker ble han del av en gruppe motorsyklister som en kveld på en bar grunnla en gjeng med navn Molok. Leon ble anfører, selv om han fortsatt bare var en tenåring. Ikke lenge etter slo denne gjengen seg sammen med en annen gjeng - «Desolation Angels» (ødeleggelsesenglene) under navnet «Devil's Children» (djevlelsens barn). Leon fortsatte å være anfører for denne gjengen, selv om han var yngste medlem. 40- og 50-åringene underordnet seg under ham. Snart hadde han leilighet, møbler, mat, alkohol og bensin - alt betalt av gjengen. I tillegg en mengde jenter som konkurrerte om hans gunst.

Det gikk sakte nedover for Leon og gjengen hans, idet de begynte med stoff og voldshandlinger. Da han ble arrestert av narkopolitiet ble Leon tvunget til å bli en tyster. Strategien hans ble å bare tyste på rivaliserende bikergjenger. Politiet ga ham hver helg penger han som undercoveragent kunne kjøpe stoff for, men ingen bekymret seg for hvor stoffet han kjøpte tok veien. Dette førte til at Leon allerede før sin 18-årsdag var blitt en narkoman og alkoholiker.

Det så ut som gjengen bare hadde ett mål: Det neste kicket. «Djevelen ga meg alt jeg trengte for å bli hans slave. Jeg tjente ham med alt som var i meg og tvang gjengen min til å gjøre det samme.»

Drap og slagsmål

Hver gang de var med på noe - enten det var rockekonserter eller motorcrossløp - endte det i slagsmål. Et slagsmål med Hells Angels på en racingbane endte nesten med døden for flere medlemmer i gjengen. På en lørdagskveld ble det største og kraftigste medlemmet i banden trampet ihjel på en friluftsfest. En kveld kom Gerald, et gjengmedlem, inn på puben og hilste kort på de andre før han gikk ut og tok sitt eget liv ved å kjøre sykkelen inn i en buss. Leons faste følgesvenn var hans '44 Magnumrevolver og en vanvittig tomhet han våknet med hver morgen.

Leon ble sendt til grensen mot Angola hvor han avtjente verneplikten. Den sørafrikanske hæren hadde viklet seg inn i en krig der nesten alle familier opplevde tap av sønner, brødre, nevøer, fettere eller fedre. Snart etter at han kom til Caprivistripen der han var stasjonert innså Leon at han måtte slite for å få tak i stoffet han trengte for å komme gjennom dagen. Han begynte til og med å sniffe flybensin, og prøvde å dekke resten av behovet med spriten som fløt i militærleiren. Han begynte å dyrke marihuana og å få tak i alt han kunne bytte til seg fra de lokale innbyggerne for å opprettholde trippene sine.

Foreldre i forbønn for sin sønn

I mellomtiden ba foreldrene lidenskapelig for sønnen sin. Hver gang han kom hjem etter stadig lengre opphold borte så han mer opprørsk ut og mer ut som et vrak. «Jeg kunne ikke fatte kjærligheten jeg fikk hjemme. Jeg hadde foretrukket om de hadde hatet og avvist meg, men hver gang jeg kom hjem tok faren min meg i armene sine og sa: «Jeg elsker deg, gutten min». Det knuste meg mer enn noe annet. Moren min sa også ved hver anledning at hun ba for meg at Gud skulle gjøre enda et under i mitt liv. Til slutt orket jeg ikke mer og holdt meg ganske enkelt borte.»

Han ba foreldrene om å sende ham en bibel - men bare fordi han var tom for penger til såpe og søtsaker. Han visste at foreldrene også ville sende med en stor pakke med lekkerbiskner. Slik ble det. Leon ga den lille grønne Bibelen et avskjedsskyss som takk og kastet den i skapet over en bunke med pornoblader. Han ante ikke at denne lille grønne boken snart skulle vise seg å bli nyttig for ham.

Unnslapp døden med en hårsbredd

En av innbyggerne i landsbyen kom en kveld med stoff til Leon som skulle fremkalle «det sanne underverk». Naturligvis ble han interessert, men ikke på egen risiko - altså kjøpte han stoffet og ga det til en av de andre soldatene så han først kunne teste det. Det som skjedde ble starten på slutten av Leons tjeneste for djevelen. Den unge soldaten røyket gresset og flippet fullstendig ut. Han var i timesvis sanseløs, han skrek, hadde anfall og havnet til slutt på sykehuset. Alle visste at mannen hadde fått stoffet av Leon, og hele leiren var rasende på ham. Leon var gnistrende klar over at gutten hadde unnsluppet døden med en hårsbredd. Han var i sjokk og dro seg tilbake i teltet sitt og skammet seg.

Intet håp, ingen planer, ingen mål

«Jeg så på fortiden min og så bare et stort svart hull. Så jeg på framtiden så den akkurat likedan ut. Ingen håp, ingen planer, ingen mål. Jeg hadde en tomhet inni meg som var så voldsom at den virkelig verket. Det var en følelse jeg hadde forsøkt å løpe bort ifra i årevis. Mens jeg deltok i utsvevelser, slossing, drikking og stoffmisbruk kunne jeg våkne midt på natten av mine egne skrik. Min sjel ropte til Gud, men min forstand tillot meg ikke å erkjenne det. Jeg oppdaget at det samme sorte hullet jeg så i min egen fortid og framtid også var på innsiden av meg. En hunger etter mening, et vakuum som ikke kunne fylles.

Jeg lette fram igjen den grønne Bibelen og åpnet den. Faren min må ha visst at denne natten ville komme, og han hadde forberedt alt!» Han slo opp Bibelen akkurat der faren på forhånd hadde understreket et vers (Romerne 10, 9): «For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde,

skal du bli frelst.» «Så lett kan det da ikke være,» tenkte jeg. Ingen «Velsignet være du, Maria», ikke noe dåpssertifikat, ingen kirkegang eller man-må-gjøre-alt-riktig? Jeg besluttet meg denne natten for å prøve det ut. Jeg var ikke akkurat den frommeste nyfrelste. Jeg sa ganske enkelt: «Gud, om du er der ute et sted, ønsker jeg at du skal komme inn i mitt liv. Og denne Jesusfyren kjenner jeg ikke så godt til, men jeg vil gjøre det som står i denne lille grønne Bibelen: Jeg bekjenner med min munn at Jesus er Herre og tror Gud i mitt hjerte at du har oppvakt ham fra de døde. Amen.» Jeg kjente absolutt ingenting. Ingen englevinger, ikke noe hellig stråleglans. Jeg tenkte med meg selv: «Sånn uflaks - det virket ikke. Ikke rart i - jeg har rotet det så grundig til at Gud ikke vil ha mer med meg å gjøre.»

Som en nyfødt

«Den neste morgenen stod jeg opp og traff karene på paradeplassen. Mens jeg stod der fortalte en av dem en skitten vits (som han hadde hørt av meg). Alle brast ut i skrellende latter - jeg kjente avsky. Jeg gikk over til noen andre som stod og bannet og sviret slik vi alltid gjorde. Igjen følte jeg avsky. Jeg gikk bort og tenkte: «Hva er galt med disse folkene i dag?» Da hørte jeg en liten stemme inni meg: «Tenk på bestemmelsen du gjorde i går kveld - du tilhører ikke lenger dem.» Jeg gikk tilbake til teltet mitt og fant Bibelen. Plutselig gikk det opp for meg at jeg var edru, og for første gang på lenge kjente jeg ikke sug etter stoff eller alkohol. Jeg så på hendene mine - de skalv ikke! Jeg var lamslått. En ubeskrivelig glede fylte meg. Der var jeg, en skitten synder med nok alkohol under senga til å forgifte hele regimentet, og med porno selv en prostituert ville skjammes over. Likevel hadde Gud hørt den enkle bønne min og befridd meg fra tingene som hadde bundet meg så sterkt. Jeg rensket skapet og rommet for alt og begynte å sluke hvert ord jeg fant i Bibelen. I tre måneder gjorde jeg ikke annet enn å lese Guds ord.»

Gudstjeneste i militærleiren

Kameratene mine trodde jeg var gått fullstendig av skaffet. Når jeg startet med å preke til dem fikk de det bevist. Jeg ble spottet og utledd og hadde ingen som kunne hjelpe meg på den nye veien jeg hadde valgt å følge. Jeg gikk til formannen og ba ham om to armétekt. «Hva vil du med dem, Kriel,» spurte han. «Sir, jeg vil bygge dem sammen og holde gudstjeneste der.» Hva han svarte egner seg ikke å gjengi, men han ga meg teltene og begynte med å preke. Mitt motto var: «Jeg tjente djevelen med alt jeg hadde, og jeg skal tjene Gud med alt jeg har.» I starten hadde jeg bare et par fulle soldater som tilhørere. De sjanglet inn i «kirken» min siden de ikke hadde andre steder å sitte. Jeg stod på feltenga mi (podiet) og preket til dem over Johannes 3,16 kveld etter kveld: «For så høyt har Gud elsket menneskene at han ga sin sønn, den enbårne for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv»

forts. neste side!

(forts. fra forrige side)

Langsomt men sikkert kunne ingen lenger motsi at jeg hadde forandret meg, og hovedsaken, at jeg fra den ene dag til den neste hadde kommet bort fra stoff- og alkoholavhengighet. Ryktet spredte seg, og til slutt hadde jeg et helt telt fullt av soldater som ga livet sitt til Jesus. Sammen begynte vi å snu leiren på hodet. Jeg brukte hele soldatlønnen på å kjøpe bibler på vendaspråket for å dele ut til de innfødte.»

Predikant

Etter fullendt førstegangstjeneste gikk han på en bibelskole som den tyske evangelisten Reinhardt Bonnke ledet i Johannesburg. Der traff han også senere sin kone, Melaney. De forelsket seg i hverandre, giftet seg tre timer etter avslutningsfesten på bibelskolen og ble misjonærer i det sørlige og sentrale Afrika. Barna deres ble født og oppdratt mens de var på farten. I de første ti årene av sitt familieliv var den afrikanske bushen hjemmet deres, og folk fra Swaziland, Kwazulu, Simbabwe, Sambia og Zaire deres menighetsmedlemmer. De holdt store evangeliske stevner for opptil 30.000 mennesker med musikk og prekner. Melaney har en gave i å formidle sin tro og Guds glede gjennom musikk for folk fra alle generasjoner og med all slags etnisk bakgrunn.

De besøkte Europa første gang i 1989, hovedsakelig for å samle inn penger til sin misjonstjeneste i Afrika, men også for å viderefremme til lokale menigheter hva Gud har gitt dem i Afrika. Allerede ved sitt første besøk ble de sjokkert over hvor få mennesker som gikk på gudstjenestene. Spesielt den unge generasjonen glimret fullstendig med sitt kirkefravær. Dette beveget familien Kriel til å bringe mer og mer tid på menighetsarbeid i Tyskland.

Street Church

I dag bor familien i Tyskland og har en organisasjon ved navn «Street Church», grunnlagt med det mål å tilgjengeliggjøre kristendommen med alle tilgjengelige midler. De arrangerer kristne discokvelder for tenåringer, de sørger for ren underholdning og bygger broer mellom den unge generasjonen og menigheten. Gjennom gudstjenester i forskjellige omgivelser, gospelkonserter og musikktilstelninger, bikergudstjenester, gjennom hjelpeprogram for trengende søker Street Church å følge Jesu Kristi forbilde og møte folks behov der de er.

Jesus ble menneske for å nå menneskeheten - ikke gjennom kalde bud, men med kjærlighet og vennlighet dro han menn, kvinner og barn til seg. Han så på syndere som uimotståelige, og de så på ham som uimotståelig. Dette er kjernen i budskapet om korset - Gud ble en av oss for å være sammen med oss og elske oss, rensse våre synder og vise oss hvordan vi kan leve i overflod. Han sa om seg selv: «Jeg er kommet for at dere skal ha LIV og liv i overflod.» Dette er det gode budskapet om Gud for Leon Kriel - og for deg!

EMC-rally 2002 i Tyskland. Til venstre på bildet, Rene Changuion og Leon Kriel.

Hvilken mektig Gud vi tjener

Det var tidlig på 80-tallet og Leon Kriel var gjengleder for en klubb i Sør-Afrika. På et av MC-treffene de var på var det et av medlemmene som drakk seg fra sans og samling. Noen fra CMA (Christian Motorcyclists Association) tok hånd om han og det endte med at han gav sitt liv til Jesus. Denne mannen viste seg å være den som hadde kontrollen over det finansielle i klubben. Leon ble rasende over at kameraten var blitt frelst - han som forsynte klubben med store summer av penger for narkotika og drikkevarer. De bestemte seg for å skyte lederen for CMA for å ha spolert klubben deres med disse

Jesus-greiene... Leon fikk oppdraget, men han ble arrestert for narkotika og en tid senere endte han også opp med å gi sitt liv til Jesus. Han begynte på bibelskole og drev evangeliseringsarbeid i Afrika i mange år sammen med Reinhardt Bonnke.

«Da vi møttes igjen på EMC-treffet i Tyskland i fjor - etter nesten 20 år - fortalte Leon meg om sine hensikter om å drepe meg og hvordan Gud hadde stoppet han, spart mitt liv og frelst hans sjel. Hvilken mektig Gud vi tjener!»

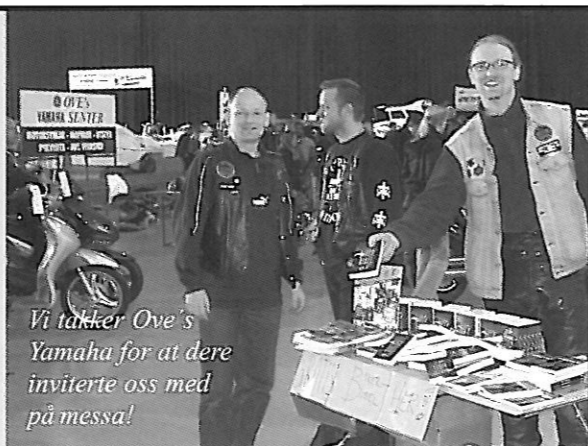
Rene Changuion
Leder og grunnlegger av CMA,
Sør-Afrika

BikerBibel-stand på fritidsmessa i Kristiansand

Søndag 6. april var vi noen fra sentralstyret i Holy Riders MC som dro avgårde til en fritidsmessa i Sørlandshallen for å ha en BikerBibelstand etter en forespørsel fra Ove's Yamaha Senter A/S. Det ble en inspirerende dag!

Først ble vi svært godt mottatt av de som jobbet på standen til Ove's Yamaha. De ordnet med bord og det vi trengte for å få til en stand inne på området deres.

Da vi kom igang på standen vår og hadde fått varmen i trøya, gikk biblene ut som varmt hvetebrød. Det var kjempe moro å få stå sammen og dele ut evangeliet på denne måten. Vi fikk mye positiv respons på BikerBibelen og det at den deles ut i MC-miljøet - gratis. På 2/2

time forsvant 200 BikerBibler.

Vi ønsker å takke vår Herre og Frelser Jesus Kristus for at vi får være med å gi evangeliet til alle som vil ha det. Vær med å be om at alle som leser i BikerBibelen skal få se Jesus som sin Frelser!

Ønsker å gi en stor takk til Ove's Yamaha for at de inviterte oss med til å stå på deres standplass gratis og med god hjelp! Gud velsigne dere!!!

Ole Kristian Kjenes
President Holy Riders MC

Power

Utgis av Holy Riders MC

Ansvarlig redaktør Jan Ivar Aasrum
tlf: 33 43 90 00 (arb) / 33 44 14 23 (priv)
epost: ansvred@holyridders.no

Redaktør Anne Skaiå
tlf: 38 16 55 79 / 924 32 374
POWER-redaksjonen
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf: 38 16 50 20
epost: power@holyridders.no
Powerkonto: 7325.05.49722

Webmaster Øyvind R. Johannessen
tlf: 416 51 993
epost: webmaster@holyridders.no
Offisiell web adresse for HR:
http://www.holyriders.org/

Medlemskontor v/Hans Sigurd Egeland
tlf: 908 81 692

Adr: Ytre Egeland, 4520 Sør-Audnedal
epost: medlem@holyridders.no
PS! Husk å melde om ny adresse og oppgi medlemsnummer, navn, fødselsår og telefon.
Kontingentskonto: 9600.31.86595
Husk å oppgi navn / medl.nr. ved betaling på nettbank / telegiro.

Klubbadresse
Holy Riders MC
PB 205, 3901 PORSGRUNN
epost: holyriders@c2i.net
Klubbkonto: 7874.06.88722

Klubbtelefon
President Ole Kristian Kjenes
tlf: 56 35 85 86 / 924 67 257
Visepresident Bent Risøy
tlf: 997 00 884

Lønnsgavekonto
6501.05.79281
(v/Jon Tønnessen, Opplandsvn. 158 A,
4877 Grimstad. Tlf: 37 09 10 90)

Holy Riders kaffeteltkonto
3000.10.40053
(v/Sunniva Sandsmark, 3580 GEILO
Tlf: 32 09 09 86 / 928 17 092)

BikerBibelkonto
3632.51.73577
(BikerBibelprosjektet, Risøy, 5955 Lindås)

Organisasjonsnummer
979 446 802

Trykk
Bjorvand & Skarpodde AS

Holy Riders, stiftet i 1981, er en kristen motorsykkelklubb med rundt 450 medlemmer fordelt på 18 avdelinger i Norge og 1 i Tyskland. Holy Riders er tverrickelig. Klubben er åpen for alle, uansett alder, kjønn eller tilhørighet, men for å bære vårt ryggmerke gjelder dog visse betingelser. Holy Riders' målsetting er å spre evangeliet om Jesus til alle i MC-miljøet. Vi tror vi når best ut ved å være MC-folk.

Sentralstyret informerer..

v/sekretær og utenlandskontakt Vidar Johnsen
Epost: sekreter@holyridders.no Tlf: 918 35 816 / 32 77 00 34.

Med solen og varmen har motorsyklister i mengder krøpet fram fra vinterdvalen og myldret ut på veier og treffplasser. Midt i blant dem kjører vi, hellige ryttere, bærere av korset som kan gi livet evighetsperspektiv, legedom og en personlig relasjon til vår skaper og frelser. Det er dette vi brenner for å formidle når vi møter våre MC-venner ute i «felten». Som styre har vi mange spennende jern i ilden for å nå dette målet:

Nytt årstema

Hvert år fastsetter vi et årstema som blir stående som en parole over virksomheten. Etter mange halvgode idéer som delvis beskrev hva vi opplever som Guds fokus for klubben nå ga Gud oss bibelsitatet som virkelig traff hjertene våre:

«Følg meg, så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere.»

Dette er like viktig for oss i dag som det var for disiplene som første gang hørte det da Jesus sa det til dem. Skal klubben ha integritet og dybde i forkynnelsen av Jesu budskap må vi også legge vinn på å være hans etterfølgere i renhet, hellighet og kompromissløshet. Dermed ligger Guds løfte og venter: Han vil gjøre oss til menneskefiskere - effektive i arbeidet med å lede ikkekristne inn i livet i Jesus.

Givertjeneste

Ole Kristian Kjenes er nå i lønnet stilling som president i Holy Riders MC. Dette er mulig gjort gjennom et initiativ fra flere medlemmer i klubben som går sammen om å forplikte seg til å innbetale faste månedlige støttebeløp til en lønngavekonto. Det er fullt mulig for alle som ønsker det å være med på denne givertjenesten ved å overføre en gave til kontonummer: 9365.05.79117.
Adr: Holy Riders MC, Lønnsgavekonto President, Risøy, 5955 LINDÅS.
Spørsmål ang. fast givertjeneste, kontakt: Bent Risøy (visepresident@holyridders.no) tlf. 997 00 884, eller Vidar Johnsen (sekreter@holyridders.no). Mer info kommer.

Kandidater til HR sentralstyre 2004 søkes!

Sigbjørn Harboe
Tlf: 51 54 13 36
Epost: Sigbjorn.harboe@gann.no

Var det ikke nettopp valg? vil nok flere si. Vi i valgkomiteen ønsker å være tidlig ute, slik at det med å stille til valg i sentralstyret kan modnes litt frem.

Hvis det er noen som kjenner kallet, eller har forslag til kandidater, så mottas de med takk.

Vennligst hilsen valgkomiteen

Petra Ognøy
Tlf: 38 18 49 19 eller 970 96 790
Epost: petrawinkler@hotmail.com

Debutantkurs i roadracing

Vålerbanen 2.-4. mai 2003

Jeg hadde avtalt med Øyvind Undal (26) at jeg skulle komme til Vålerbanen lørdag for å se at han holdt stram wire. Da jeg sto opp var alt hvitt ute...

Tekst & foto: Per Egil Grimstad

Vi reiste nordover og gjorde gjentatte forsøk på å få tak i Øyvind - uten hell. Da vi kom litt nord for Lillestrøm snødde det så mye at vi fant ut at det var meningsløst å fortsette. Etter en stund ringer Øyvind, og mitt naturlige første spørsmål var «Hvordan går snøscooteren?» «Det er ikke snø her, men delvis skyet oppholdsvær» var svaret. Vi snur igjen og ankommer Vålerbanen sent men godt.

Vi fant de fleste førerne ikke uventet inne i kafeen. Det var kjølig med tendenser mot kaldt. Noe som merkes på tempoet på de som kjørte. Ingen klarte å få tilstrekkelig temperatur i dekkene så det ble trillet pent rundt banen. I tillegg var det en del gore-tex jakker utenpå skinndressene.

Fredag hadde det vært teori med en avsluttende prøve. Lørdag og søndag var det kjøring med

litt kjøreteori mellom passene. Mye nytt skal inn i hue og deretter inn i ryggmargen før noen kan sammenligne seg med Rossi. Utnyttelse av hele banebredden og se-teknikk er noe som kan være svært vanskelig og til tider livsfarlig å øve på norske landeveier på grunn av standarden på underlaget. På bane er dette en grunnleggende ferdighet for å komme rundt banen på en fornuftig måte. I tillegg må føreren lære at det er mulig å utnytte sykkelens potensiale. Sykkelen skal plages med harde akselerasjoner og innbremsinger. Brems punkter skal flyttes nærmere og nærmere svingen i tillegg til en masse andre ting. Mange detaljer, men gøy er det!!!

Søndag var været litt varmere og ble avsluttet med noen små løp. Dekkene var betydelig varmere enn lørdag og tempoet økte. Med startnummer og fire i bredden på startplata gjelder det å være førstemann inn i svingen når starten går. Det er veldig enkelt å gå på litt for mye og ende opp i kattesanda når fire førere ønsker å være først.

Fortsatt i startgropa

Øyvind klarte å holde sin nyervervede GSX-R 600 på hjula hele helgen. Han har som mål å delta på et par løp i NM i år, og sikter bl.a på å delta i Mo i Rana. Holy Riders Racing er fortsatt i startgropa men det kan nå se ut som første skritt er i ferd med å tas. HR er i ferd med å utvide sine grenser til et område hvor vi har vært tildels fraværende.

Roadracing er ikke gratis, så hvis noen har en rik onkel i Amerika eller andre kjenninger som kan tenke seg å sponse Øyvind med noen kroner er han ikke fremmed for tanken.

Ansvarlig redaktør

Hvem er Holy Riders MC?

Holy Riders MC er en kristen motorsykelklubb som ble stiftet i 1981, har cirka 450 medlemmer og er en av Norges største klubber.

Holy Riders MC er en tverrkirkelig organisasjon og oppfordrer medlemmene til å ha tilhørighet til en menighet utenom klubben. Av klubbens ulike aktiviteter kan nevnes MC-treff, fester og turer. Ellers har de ulike avdelingene klubbkvelder med åndelige samlinger gjennom hele året.

Klubben er alkoholfri og den er åpen for alle uansett alder, kjønn eller annen tilhørighet. Klubben er organisert i 18 lokalavdelinger som gjennom året fungerer som selvstendige avdelinger, men er formelt underlagt sentralstyret. De ulike avdelingene har sine egne opplegg gjennom året, men alle samles til Pilegrims-treffet, julebord og årsmøte.

Holy Riders MCs målsetning er å spre evangeliet om Jesus til alle i MC-miljøet. Vi ønsker å møte MC-folket på deres egne premisser. Klubben har alltid vært preget av et godt internt fellesskap.

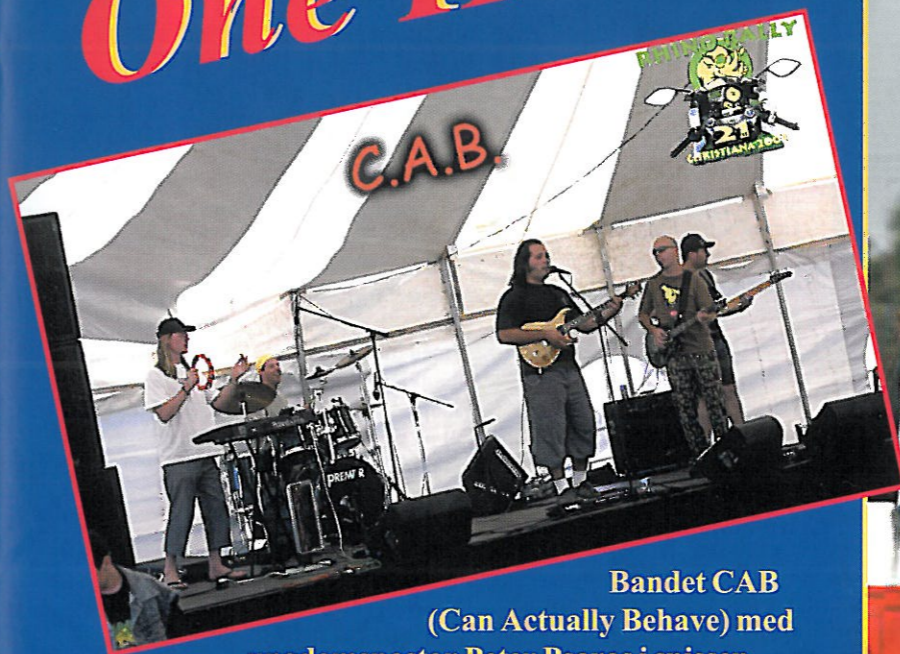
Holy Riders MC ønsker å være et alternativ for dem som er kristne, eller ønsker å bli det, liker å kjøre motorsykel, ønsker å fortelle andre MC-folk om Jesus, trives i et alkoholfritt miljø, liker å få nye venner og liker å ha det kjempegøy.

Ta gjerne kontakt i løpet av sommeren, enten på mail, brev, telefon, hjemmeside eller direkte. Ser du et av våre ryggmerker i sommer er dette tegn på at du har møtt et kristent menneske som kan fortelle deg mer om Jesus og det å bli - eller leve som en kristen.

Jan Ivar Aasrum

«When the wheels start to turn, our hearts start to burn...» Let's change this world

One Heart at a Time

Bandet CAB (Can Actually Behave) med ungdomspastor Peter Psaros i spissen

består av profesjonelle musikere fra Midrand Bikers Church i Johannesburg. I fjor høst ble de for første gang invitert til å spille på hovedscenen på Rhino rally - det største MC-treffet i Sør-Afrika med 8000 deltakere. Istedenfor å spille kun ved kaffeteltet fikk de en unik mulighet til å nå enda flere. Responsen var så bra at arrangørene av treffet gav dem tre andre hovedsceneoppdrag. I løpet av denne perioden gav over hundre mennesker tilkjenne at de ønsker å bli kjent med Jesus. Gud er god!

CAB er invitert til Norge for å spille på Pilegrimstreffet / EMC, 31. juli - 3. august 2003 i Ål i Hallingdal. Møt dem der!

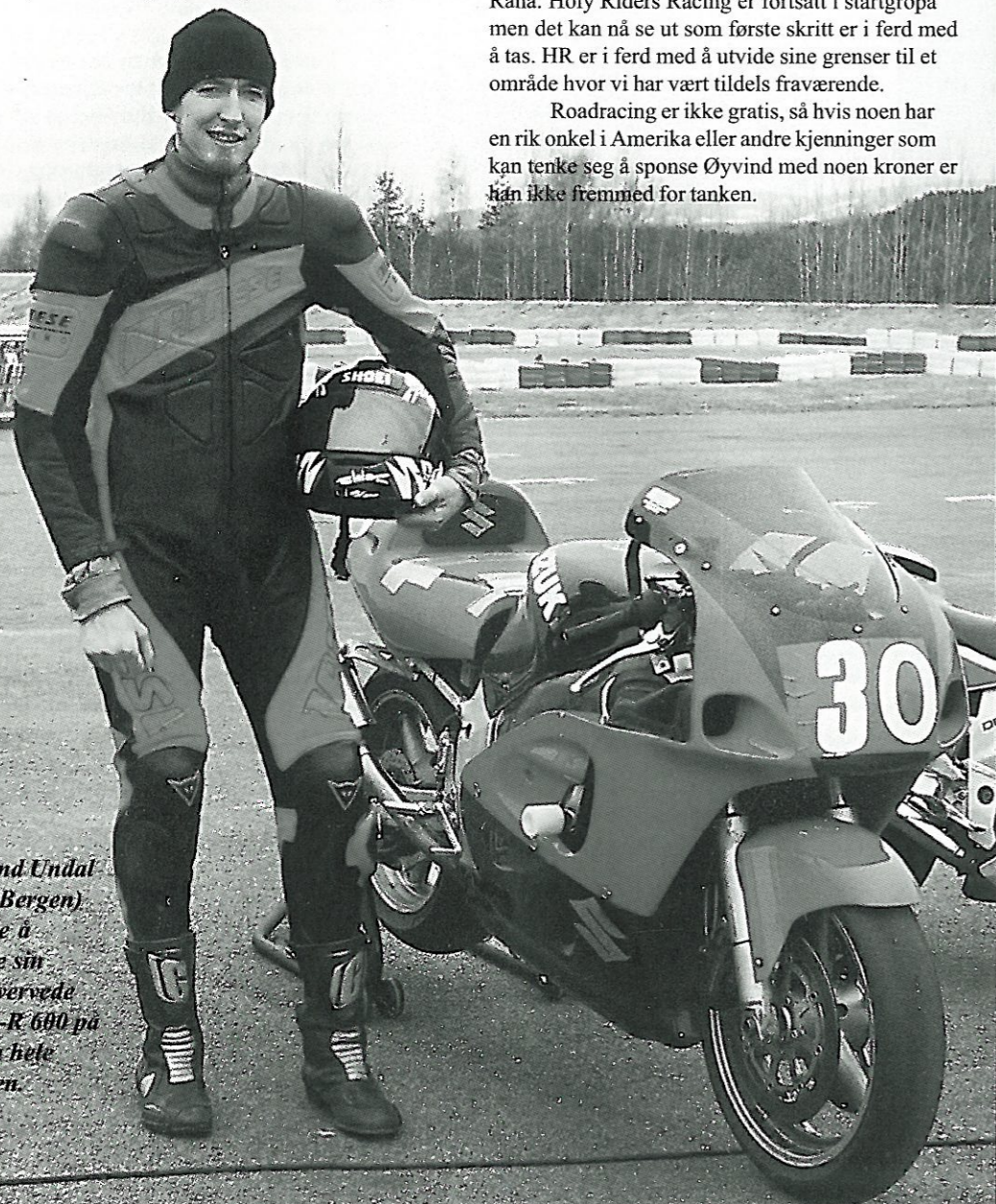

Under årets CMA National Rally i påsken ble CD'en «One Heart at a Time» med CAB lansert. Kan fås kjøpt på treffet i Ål.

Ramon Changuion utfører stunt show på en Firebolt Buell.

Øyvind Undal (HR Bergen) klarte å holde sin nyervervede GSX-R 600 på hjula hele helgen.

www.cmasa.org.za/

OSLO OPEN MC SHOW 2003

Så var sesongen offisielt i gang i 2003 også. Utrolig nok, med tanke på det været me hadde i hovedstaden dagen før. Snøscooter hadde kanskje vore eit eigna kjøretøy, ein burde i alle fall ha drift på meir enn eit hjul...

sleipe underlaget. Partytelt er heller ikkje så enkelt å få satt opp under slike forhold. Enkelte pessimistar venta nok med det siste av ordnings til søndagen, men då fekk dei det til gjengjeld travelt. Skylaget var omtrent fráverande, sola skein og starta tørkinga av det som låg igjen av snøfiller frå dagen før. Sjølv om gradestokken ikkje nådde dei store høgder, vart det svært så trivelig utover dagen. Mange hade nok ikkje venta at det blei

noko arrangement, for det tok litt tid før folket kom. Trur ikkje dette bare var morgonslapphet.

Tekst: Oddmund Solheim
Foto: Frode Lillevik

Som nevnt i forrige nummer av Power, arrangerte Company MC, Hagalaz MC og NMCU Motorsykkelens dag/Oslo Open på Bjerke travbane søndag 4. mai. Ingen skulle egentlig tru at det var mulig å arrangera eit slikt arrangement dagen derpå, når ein på lørdag morgon vakna og såg at det snødde vannrett! Gradestokken viste ca. to varmegrader, og dei fleste som var med på rigging den dagen var nok glade for at dynobenkar og anna utstyr var litt for tungt til å surra på ein sykkel. Sjølv med bil var det tilløp til vanskeleg å manøvrera på det etter kvart så

150 ponniar i ein Hayabusa

Holy Riders MC Oslo stilte med heimelaga Dynobenk for å testa dagens råaste sykkel, og BikerBiblar for dei som ønska seg ein slik. Med skiltet gratis, var det mange som tok med seg eit nytestamente heim. Dynobenken fekk og kjørt seg etter kvart, det same med manskaper som betjente den. Halvdan Gyllander var kanskje den heldigaste, som

med eigarane sin tillatelse fekk lov å pressa motorar til bristepunktet. På det meste fekk me målt 150 ponniar i ein Hayabusa... (på bakhjulet).

Forrykande oppvisning

Snaut 2300 personar betalte seg inn på Bjerke travbane, og legg me til funksjonærar/arrangørar og dei under 16 år som kom gratis inn, passerer me nok 2500, dvs. omtrent som året før. I tillegg til å kikka på diverse stands som solgte alt frå Formel I modellbilar til ryggskinner og oppblåsbare telt, fekk me to runder med forrykande oppvisning i det eg vil kalla stuntkjøring. Gjengen frå Crossover med Ailo Gaup i spissen hadde kanskje betre kontroll på sykkelen i lufta enn det dei fleste av oss har med tørr asfalt under gummien. Ein bør ikkje ha høgdeskrekke når ein driv med slikt.

Oppvisning frå Speedway langbane folka var ein fin pr. for langbane NM som skulle arrangerast den 25. mai. Det er over ti år sidan det sist vart arrangert eit offisielt løp på Bjerke. Arrangørane gleda seg stort!

Svensk-Norsk «landskamp» i trial var det og satt av tid og plass til, ein kamp svenskeane gjekk sigrande ut av.

Jetsurfers spelte frå scena, premier vart delte ut for finaste, beste, tøffaste osv. og det heile vart avslutta med ein parade med politieskorte frå Bjerke, via Karl Johan og ut til Tyrigrava ved gamle Mosseveg. At det bare var ca. 250 sykler med på denne runden, må igjen været ta ein del av skylda for. Når arrangementet nærma seg slutten sånn i firetida, var det og slutt på sola, og då dei siste kjørte ut frå plassen begynte det å regna. Då var det bare å pakka ned att stands, partytelt, reklameplakatar og andre effektar. Skulle vel kanskje bli ein mulighet til å ta alt fram att omtrent på same tid neste år...

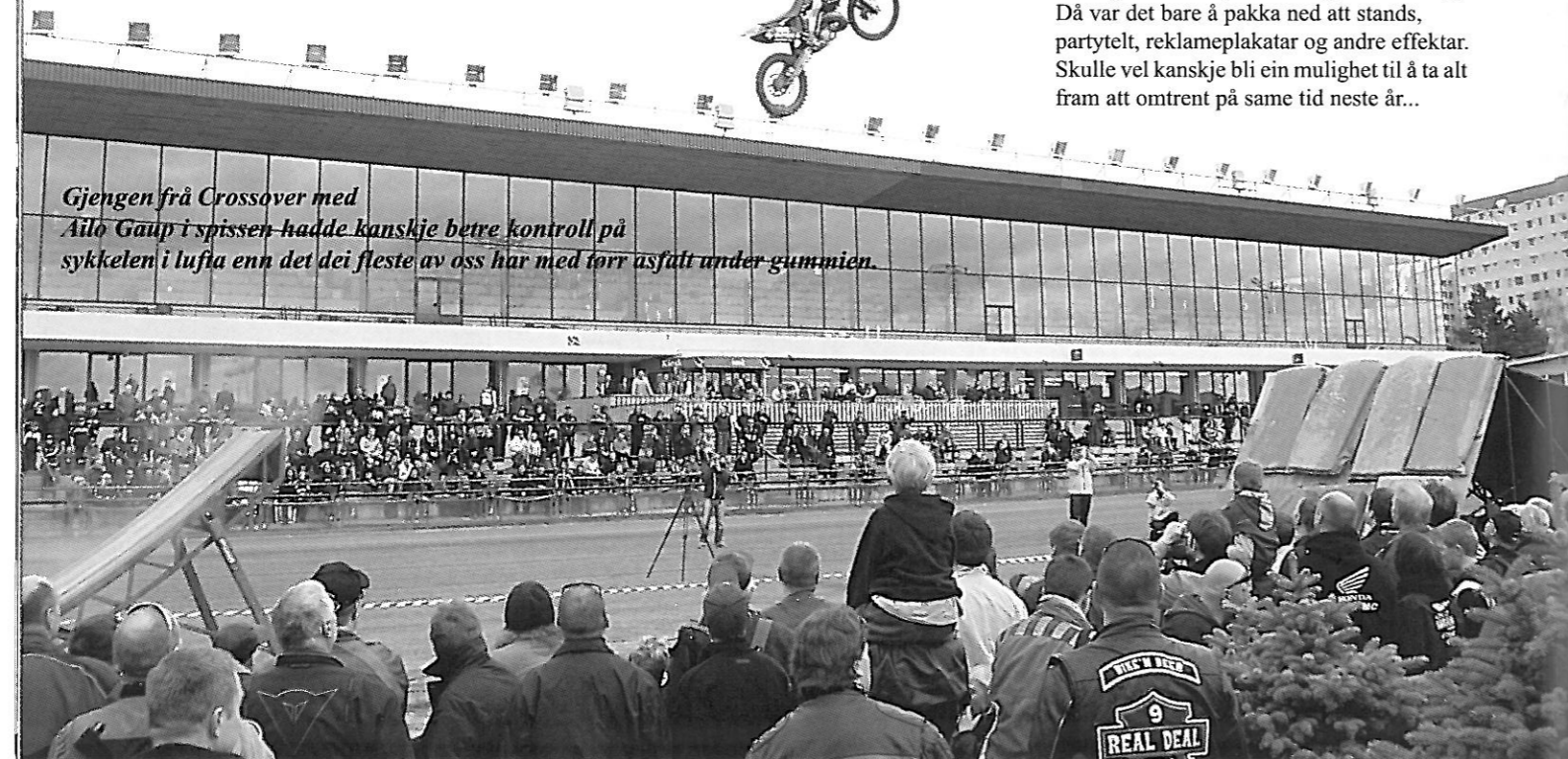
Tekst & foto: Steinar M. Heggen

Adrenalin i fri flyt

Oddbjørn Angelskår
klar for motocrossløp på Stord.
Bla om!

Snaut 2300 personar betalte seg inn på Bjerke travbane søndag 4. mai.

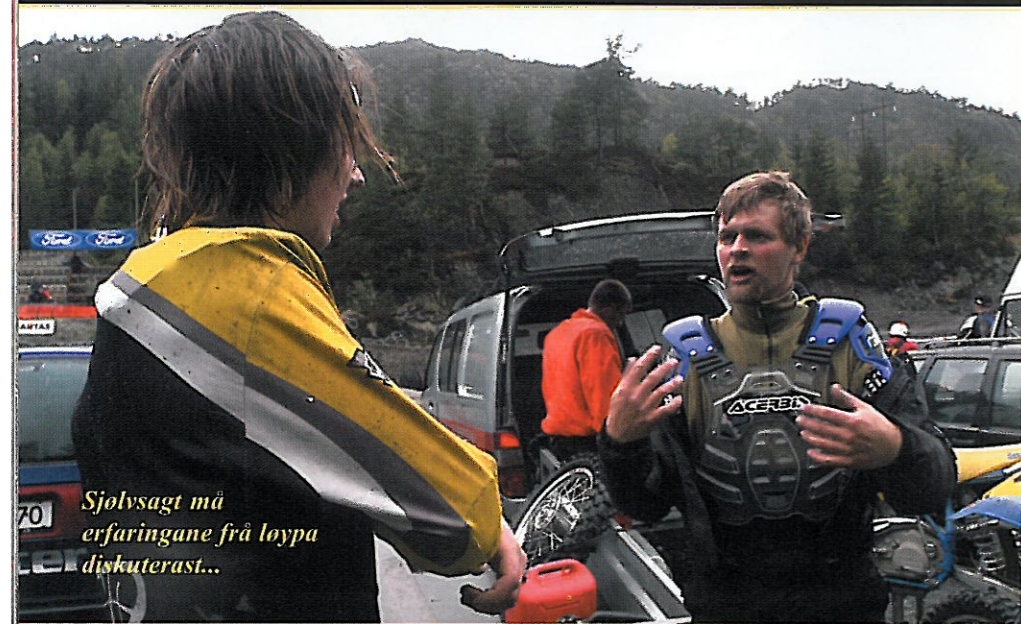
Gjengen frå Crossover med Ailo Gaup i spissen hadde kanskje betre kontroll på sykkelen i lufta enn det dei fleste av oss har med tørr asfalt under gummien.

Motocrossløpet går føre seg på Stord og løypa snirklar seg rundt, opp og ned inne på eit grustak.

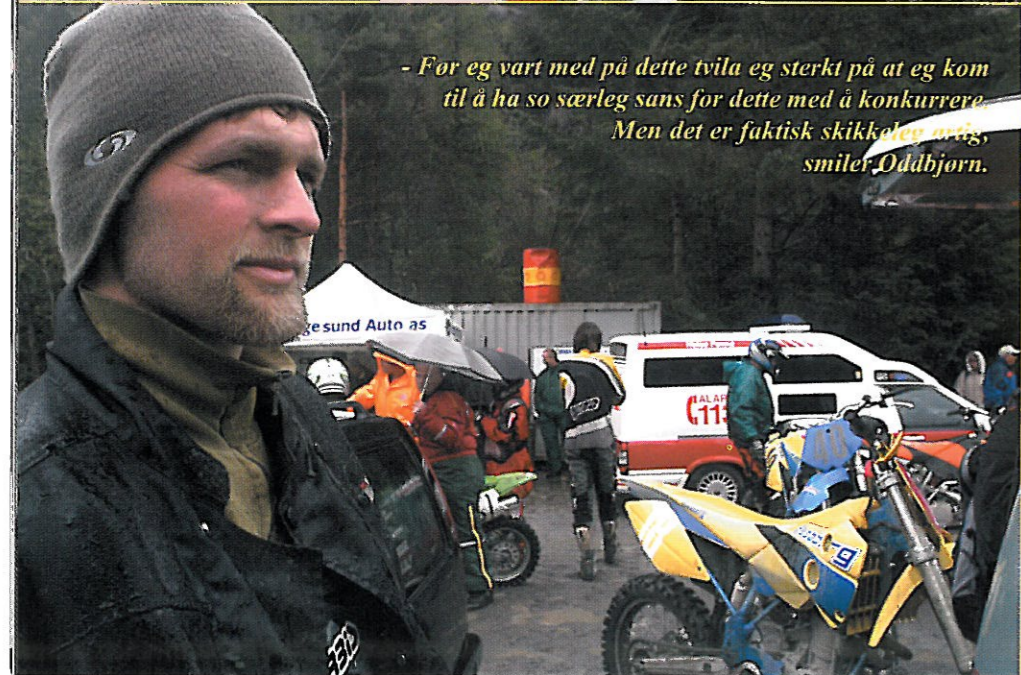

Motorbrøla jallar mellom dalsidene og det er vanskeleg å fastslå eksakt kvar lyden stammar frå. Etter kvart som lyden aukar på i styrke og øyrene etter kvart vibrerer i takt med dei djupaste brøla, kjem ei velkjend lukt sigande og turrar lett i naseborene - eksoslukta frå motorar som spyttar bensinen litt for kjapt gjennom systemet.

Sjølvsagt må erfaringane frå løypa diskuteras...

- Før eg vart med på dette tvila eg sterkt på at eg kom til å ha so særleg sans for dette med å konkurrere. Men det er faktisk skikkeleg artig, smiler Oddbjørn.

Sjølvsagt alvoret i motocrossløpet har ikkje starta, men dei fleste har vore ute og prøvd løypa og er tydeleg prega av det. Mest av alt på grunn av regnet som brått kom i litt for mange byttevis. Våte, gjørmete og godt sveitne prøvar dei å reinske munnen for restane av ein sørpeklatt som brått minnska sikten til sykkelen framfor, og som framleis knasar livleg mellom gebissdelane.

Sjølvsagt må erfaringane frå løypa diskuteras og nokre gode råd vert slengt inn i diskusjonen. Praten pensar raskt inn på dei «nesten rett på tryne i gjørma» episodane.

- Det var berre so vitt eg klarte å unngå å hamne ned i den dammen på innsida av den øvste svingen, fortel ein. Litt etter kjem ein ny kar til, men med han var det ikkje nesten.

- Eg tryna i den svingen heilt på toppen og enda sjølvsagt i den hersens dammen, uttalar han og ristar på hovudet so gjørma skvett. Noko moro for han var det sikkert ikkje, men våtare vart han heller truleg ikkje, so litt må ein no kunne smile.

Som dei tøffe gutta

Motocrossløpet går føre seg på Stord og løypa snirklar seg rundt, opp og ned inne på eit grustak. Her er deltakarar i eit vidt aldersspekter frå knøttane som køyrer på motorsyklar ikkje større enn ein trehjuls sykkel, og opp til dei litt gråhåra og småstøle men dog erfarne seniorane i miljøet. Dei fleste er livlege amatørar, men nokre har med seg eit heilt team som tek seg av alt utanom å køyre sykkelen.

For å sleppe unna litt av dei våte dråpane som dett so altfor tett, er det greit å han ein bil med stor bakluke som ein kan stå under. Ein gjeng frå Bergen står og trippar for å halde varmen medan dei ventar på at fyrste heat skal starte. Eit par held på å gjere seg klar til å starte konkurransa, medan nokre akkurat er ferdige med treningsrunden.

- Kondisen får litt å bryne seg på i denne sporten. Det er faktisk ganske so hardt. Når det i tillegg er so kaldt som i dag, vert ein fort stive og støle mellom kvar gong ein køyrer, fortel Oddbjørn Angelskår medan han kvittar seg med den tidlegare omtala søleklatten.

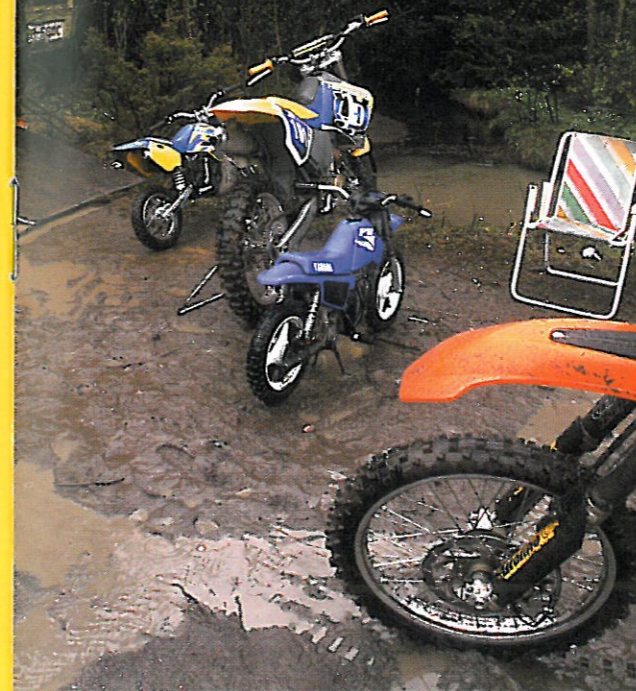
- Før eg vart med på dette tvila eg sterkt på at eg kom til å ha so særleg sans for dette med å konkurrere. Men det er faktisk skikkeleg artig, smiler Oddbjørn.

Etter eige utsegn starta han å interessere seg for motorsyklar som liten drittunge. - Det var alltid nokon av «gutta» som hadde sykkel, og det var no veldig spennande. Og når eg då fekk ein moped, ein 65-modell Vespa, so vart det no ein del skruing og då var det vel gjort, fortel Oddbjørn.

Sidan den gong har motorinteresse i alle fall ikkje minka hjå karen som kjem frå ei lita bygd nord for Bergen.

Oddbjørn kjøpte ein engelsk sykkel, ein Norton Commander, for ein del år sidan. Den sykkelen har visst no hatt eit lenger opphald i tørrdøkk, men det føreligg planar om få den på vegen att snart. Slike planar har det etter sigande vore snakka om ei stund,

Her er deltakarar i eit vidt aldersspekter frå knøttane som køyrer på motorsyklar ikkje større enn ein trehjuls sykkel, og opp til dei litt gråhåra og småstøle men dog erfarne seniorane i miljøet.

men no nærmar det seg om ein skal tru Oddbjørn.

For ein del år sidan vart han med på klassisk racing noko som enda med at han tok racinglisens. Men på racingbana har han ikkje vore sidan.

- Det har vorte motocross som har lete seg gjere å vere med på, både økonomisk og praktisk, forklarar han. No køyrer han saman med to ikkje-kristne kameratar, og det er no ikkje berre i løpa at dei kjempar om å kome

klubbar arrangerar. Vi er med i miljøet og er medmenneske.

- Vi vert veldig godt mottekne når vi kjem på treff, og mc-folket gjev klart uttrykk for at dei ynskjer at vi skal vere til stades, forklarar Oddbjørn.

Ikkje lenge etter vart han med på sitt fyrste MC-treff, Norgestreffet i Haugesund, og det vart ei spesiell oppleving for han.

- Ein kveld var vi nokre som sto på ein haug med utsikt over sletta der sikkert 1.500

fyrst rundt i løypa.

Eit misjonskall

For ti år sidan kom Oddbjørn i kontakt med Holy Riders MC. Klubben som vart starta i 1981 er ein av Noregs største MC-klubbar med om lag 450 medlemmar.

- Eg køyrde sykkel og var kristen, so det vart litt naturleg å vere med på det. I dei tider var eg no ungar og hadde god tid og, humrar Oddbjørn.

Klubben er delt inn i avdelingar rundt om i landet, og no er Oddbjørn med i den som held til i Nordhordland. Der har dei kjøpt eit bedehus som dei nyttar som klubbhus.

- Her har vi samlingar kvar tysdag der vi pratar og deler gleder og sorgar. Elles so syng vi gjerne litt, delar noko frå Bibelen og ber for aktuelle bøneemne, forklarar han.

- Målet med klubben er å vitne om Jesus for folk i MC-miljøet, og det gjer vi med å vere med på treff og festar som andre

MC-folk var samla. Der sto vi no og prata. So var det ein kar som slo ut med handa og sa «sjå her folkens, det er her so er misjonsmarka».

- Akkurat det har kome igjen og har vorte til eit slags misjonskall for meg, fortel Oddbjørn.

- Kontakta med ikkje-kristne er difor svært viktig for meg, og for min eigen del.

- I tillegg til at ein får mange gode vener, har eg i møtt mange som har stilt vanskelege spørsmål som har utfordra trua mi. Eg har måtta lære å setje ord på det eg trur på, og har på den måten lært mykje om mi eiga tru.

- Dersom ein ikkje vert utfordra vil det fort stogge opp, forklarar Oddbjørn.

For han har misjonsoppdraget i MC-miljøet vorte klarare, og han ser det som ein vesentleg del av arbeidet i Holy Riders.

Eit eige racing-team

Skal ein vere med å konkurrere i motorsport, er ein nøydd til å løyse ein lisens. Men før ein får lov til det må ein og vere medlem av ein motorsportsklubb som er knytt til Norsk Motorsportsforbund. No arbeider Holy Riders for å få godkjenning som motorsportsklubb.

- Planen er å få Holy Riders Racing godkjent hjå nettopp motorsportforbundet slik at vi kan løyse lisens og køyre for Holy Riders i konkurranse, forklarar Oddbjørn.

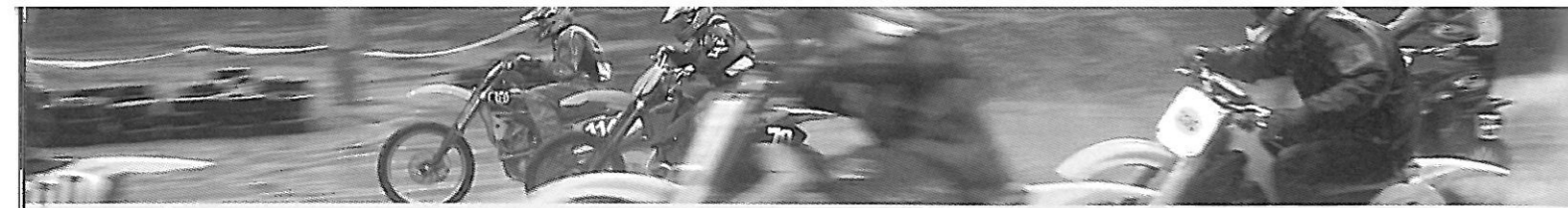
- Litt av tanken er no å profilere klubben på konkurransar med å vere til stades slik som vi elles er på treffa rundt om i landet. Men det er eit godt stykke fram før dette vert ein realitet, so no køyrer eg for Sotra Motorsportsklubb.

fort. neste side!

Motorbrøla nærmar seg i stigande fart framover langsletta, og publikum sprett kjapt eit par skritt attende for å unngå sørpa som brått skyt fart i det syklane passerer i søledammane.

«Things turn out best for the people who make the best of the way things turn out» (Unknown)

Oddbjørn peikar på at eit av måla til klubben er å vere tilstades der MC-folk samlast, og da er det sjølvsagt og ynskjeleg for dei å vere med i konkurransemiljøet.

- Vi har jo lyst til at det skal vere kristne folk i motorsporten, men der kan ein ikkje gå rundt med ryggmerke på same måten som på treff og festar. Difor tykkjer eg det er viktig å vere seg sjølv og vise at vi som kristne kan ha akkurat same interesse som andre, forklarar Oddbjørn medan han ynskjer ein av klubbkameratane lykke til med sitt fyrste heat i konkurransen.

Det vert merkeleg stilt medan dei som står klare ved startgrinda får startinstruksane. So vert syklane starta igjen og motorbrøla bølger opp og ned ettersom motorane vert rusa til topps igjen og igjen. So kjem signalet, fyst for 15 sekund til start, og så fem. Øyrene startar på sitt etter kvart gjenkjennelege ristemønster i takt med åtte sykklar som får fullt pådrag i påvente av at startgrinda skal gå ned. Ikkje før vi har tenkt tanken, so er dei fleste på veg mot den fyrste svingen, medan ein fekk problem allereie i starten.

- Det er dette som er mest spennande. Når ein står med grinda og ventar på starten brusar det godt i blodet, fortel Oddbjørn.

- Frå starten er det rett fram og inn i ein sving, og då vert det litt knuffing om plassane og det er faktisk litt artig.

Avslørt adrenalinunki

Motorbrøla nærmar seg i stigande fart framover langsletta, og publikum sprett kjapt eit par skritt attende for å unngå sørpa som

brått skyt fart i det syklane passerer i søledammane. Ein er litt seint ute og vert kjapt omgjort til ein liten gråskjeten ein.

- Slik eg driv med motorsporten so er det no heilt på mosjonistnivå, men det er no og artig å køyre løp utan ambisjonar om å verte best.

- Vert det alvor og ein absolutt må verte best, er det ikkje så moro lenger. So eg starta totalt utan ambisjonar om å verte best, og det gjer meg ikkje noko å hamne langt nede på resultatlistene.

- I utgangspunktet hadde eg ikkje tenkt å køyre løp i det heile, men nøye meg med treninga.

Men sjølv for ein sindig mann som Oddbjørn, må det krible litt ekstra i kroppen når det vert snakk om løp og konkurranse.

- Det er no litt artigare enn eg hadde trudd ja, innrømmer han og ler.

- Ein får no litt meir kick når ein køyrer konkurranse.

- Og det kan no vere greit å få herje i frå seg på bana, so er det lettare å halde seg i skinnet på landevegen, seier Oddbjørn og blunkar.

- I tillegg er ein så roleg og fin i kroppen når ein kjem heim etter eit løp.

Akkurat det set sikkert kona og den ny tilveksten i familien pris på, skjont med ein sindig type som Oddbjørn kan det vel vere litt vanskeleg å sjå endringa. Men det kan sjølvsagt berre vere eit skalkeskjul.

Så lenge kona tillet

- Når ein kjempar med andre ser ein og fort

om treninga gjev framsteg. Men ein endar fort i dilemmaet om kor stort ein skal satse med ynskje om nyare sykkel og betre utstyr. På løpet i dag var eg vel den einaste som ikkje stilte med nye dekk, avslørar Oddbjørn lattermildt.

Mange av dei som køyrer meir aktivt byter og sykkel kvar år. Med ein Suzuki RM 250 som vart produsert heilt tilbake i 1998, so stiller ikkje akkurat Oddbjørn heilt i bresjen på det punktet, og tankane om ein ny sykkel har han.

- Skal eg ha ein ny sykkel vert det nok ein supermotard slik at eg kan køyre med den både i cross, enduro og racing. Får eg eit godt tilbod er det ikkje umogleg, seier Oddbjørn medan han startar sykkelen for å gjere seg klar til start.

- No høyrest det kanskje ut som eg verkeleg vil satse, men får eg vere med på dei løpa som er her på Vestlandet so er eg svært nøgd, fortel Oddbjørn.

- Eg må no ta omsyn til kva kona seier og, ler han medan han dreg på seg hjelmen.

- Men dersom kona ikkje set ned foten, so kjem eg til å drive med motorsport til eg vert pensjonist - på mosjonistnivået mitt vel å merke, seier Oddbjørn gjennom motorduren på veg til start. Atter ein gong kjem denne kjende rytmiske dirringa i øyregangane før grinda går ned og åtte sykklar pressar seg fram mot fyrste gjørmete sving medan sørpeklattane skvett i alle retningar.

@Kreditering:Dagen

Øyrene startar på sitt etter kvart gjenkjennelege ristemønster i takt med åtte sykklar som får fullt pådrag i påvente av at startgrinda skal gå ned. Ikkje før vi har tenkt tanken, so er dei fleste på veg mot den fyrste svingen, medan ein fekk problem allereie i starten...

Kalenderen 2003

20.-22. juni 2003

- * Søgne Treffet, Søgne i Vest-Agder. **HR-kaffetelt!**
- * Budeietreffet, Halsnes i Aurskog-Høland.
- * Saltfjellrally, Bodø i Nordland.
- * Seljordtreffet, Seljordsvannet mellom Bø og Seljord. **HR-kaffetelt!**

27.-29. juni 2003

- * Edersee Meeting, H-D treff i Tyskland. Mer info: www.edersee-meeting.de
- HR Germany m.fl. deltar under treffet.
- * Fabunatreffet, Mosjøen i Nordland.
- * Rebel Convention, Ekrene, Sveio i Hordaland.

2.-8. juli 2003

- * Ferietreff Norsk Sidevognklubb, Teksten Familiecamping, Gvarv i Telemark.

4.-6. juli 2003

- * 2-hjulsfestivalen, NM / N-Cup i roadracing, Rudskogen i Østfold.
- * German Bike Week, i Sør-Tyskland. HR Germany er invitert til å ha MC-gudstjeneste + stand med BikerBibler.
- * BikerBibelstand på Hellerudsletta.
- * 18. Storfjordtreffet, Storfjord i Troms.

11.-13. juli 2003

- * Nordkapptreffet, Honningsvåg i Finnmark.

18.-20. juli 2003

- * Lofoten MC-Treff, Gravdal/Løkta i Nordland. **HR-kaffetelt!**

25.-27. juli 2003

- * Turn or Burn, Buhlenhausen (i nærheten av Ulm i Sør-Tyskland). Følg med på hjemmesidene til HR MC Germany: www.holyriders.de

31. juli - 3. august 2003

- * Pilegrimstreffet / EMC rally, Ål i Hallingdal. Mer info, se baksiden!

8.-10. august 2003

- * Tønsberg Treffet, Klubbhuset (Vium gård), Sem i Vestfold. **HR-kaffetelt!**

15.-17. august 2003

- * Aust-Agder Treffet, Bjørkos, Grimstad. Mer info, se side 16.

29.-31. august 2003

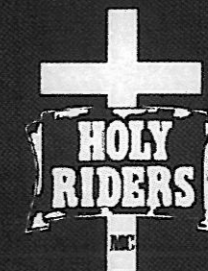
- * TrollRally, Fyresdal i Telemark. **HR-kaffetelt!**

12.-14. september 2003

- * Hemotreffet, Sigridnes, Åmli i Aust-Agder. **HR-kaffetelt!**

Denne spalten inneholder litt av NMCUs treffliste. Se mer info i Treffkalenderen 2003.

TURN OR BURN RALLY

GERMANY

25.07.-27.07.2003
BÜHLENHAUSEN

27.07., 10.30 UHR
BIKER-GOTTESDIENST

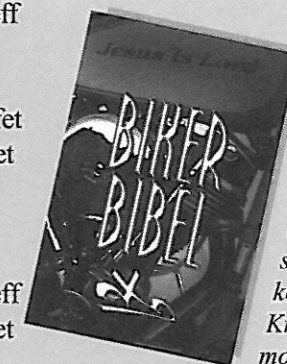
Holy Riders MC avd. Germany inviterer til Turn or Burn rally i Sør-Tyskland 25.-27. juli!

Veibeskrivelse:

HR-kaffetelt på treff 2003

30. mai-1. juni	Blues Biker Treff
30. mai-1. juni	Larvikstreffet
5.-9. juni	Norgestreffet
6.-8. juni	Kvinnheradtreffet
13.-15. juni	18. int. Fulltreffet
13.-15. juni	Grimstadtreffet
20.-22. juni	Søgnetreffet
20.-22. juni	Seljordstreffet
18.-20. juli	Lofoten MC-treff
8.-10. aug.	Tønsberg Treffet
29.-31. aug.	Troll-Rally
12.-14. sept.	Hemotreffet

Ønsker du et eksemplar av BikerBibelen - stikk innom kaffeteltet i sommer! Eller kontakt Ole Kristian Kjenes, mob. 924 67 257.

Ha en fin sommer!

Harald Boverud (f.v.), Ann Hege og Erling Myre, Audun Frustøl og Svein Arild Reiersalmoen. (Foto: Halvor Tresnes)

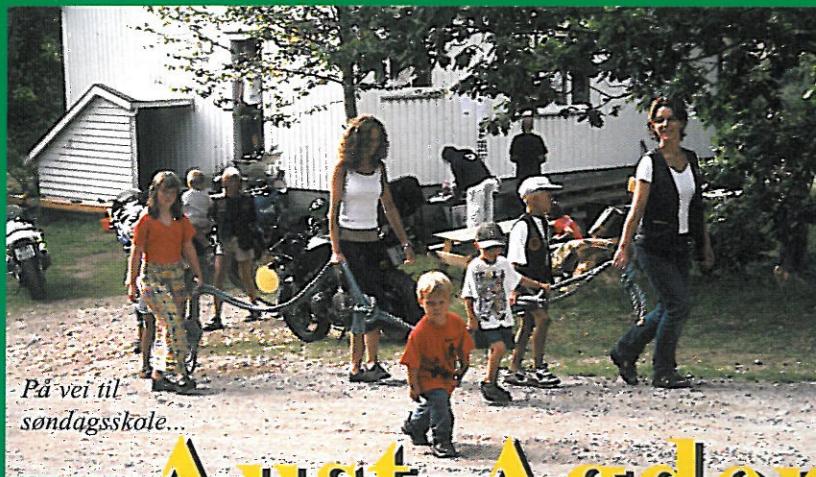
marked

Skinndress til salgs!

Eldre, nesten ubrukt.
Str. 52. Honda-profilert.
Kontakt: Jesper Krumm,
mob. 992 05 560.

Kan noen låne bort en bil

....under Pilegrimstreffet? Noen fra HR avd. Germany kommer med fly til Torp og spør om noen har en bil å låne bort i treffhelgen. Kontakt evt. Vidar Johnsen som formidler beskjed (tlf. 918 35 816 / epost: sekreter@holyriders.org).

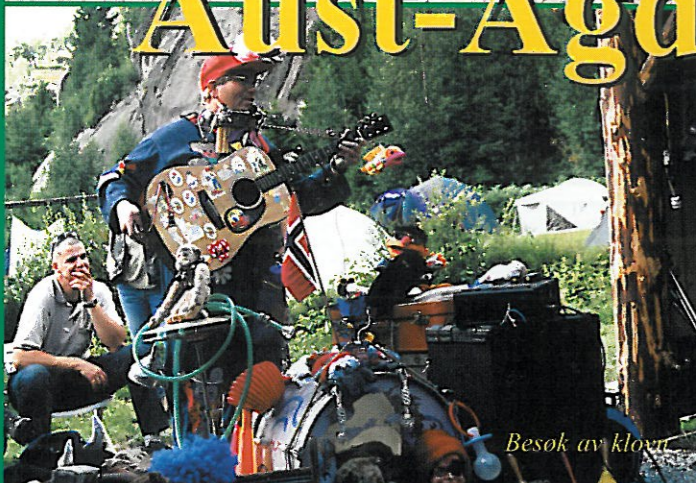
På vei til søndagsskole...

Velkommen til...

Ola-bil-lop.

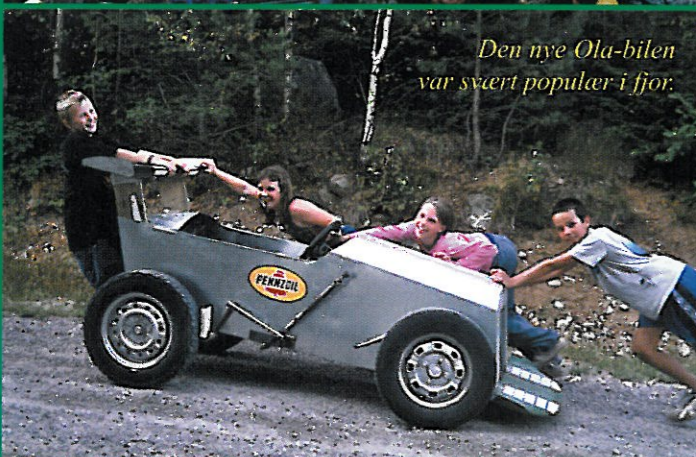
Aust-Agder-treffet!

Besøk av klovn

Fantastisk god grillmat å få kjøpt!

Den nye Ola-bilen var svært populær i fjor.

Sted: Bjørkos, nord for Grimstad i Aust-Agder. Skiltet fra E18. Rv. 404 mot Herefoss.

Program: Treffleker for voksne og barn. Besøk av klovn. Levende musikk lørdag. Fellesbål. Andakt. Søndagsskole. Kiosk/grill med salg av mat og mineralvann. Frokost lørdag og søndag.

Arr: Holy Riders MC Aust-Agder.
Treffsjef: Arve Beisland (til høyre), mob. 906 65 673.

Holy Riders Rekvizita

Bestilling, kontakt: Oddmund Solheim, e-mail: fj1200oddmund@hotmail.com tlf. 924 89 651. Johnny Vågenes, e-mail: johnny.vagenes@vox.no tlf. 930 95 740.

Førstehjelpspakke kr 200,-

(45x130x90mm)

Nyhet: Kalott (capsar uten cap) med logo i front / tøymerke til å festa på disse. Skikkelig bra!

Dametopper nå på lager, både med korte og lange armar!

HR Rekvizita fås kjøpt på Pilegrimstreffet / EMC-rally i Ål, og helt sikkert på Aust-Agder-treffet i Grimstad.

Carolina Harboe. Foto: Sigbjørn Harboe

Unni Larsen, Evjetreffet-99.

Guds veier er uransakelige

**Hun satt på en kristen natt-
cafe i Grimstad sammen
med venner, deriblant noen
HR-medlemmer. De snakket
om lappen på sykkel og
lurte på om ikke hun ville
hive seg med på et kurs.
Men MC-lappen hadde hun
allerede hatt i et år. - Å, da
kommer jeg og henter deg,
var det en som sa. Han
fortalte de hadde klubbkveld
på torsdager. Slik begynte
Unni i Holy Riders MC.**

Tekst & foto: Anne Skaia

Unni hadde planer om å flytte til Sandnes. Alt var klart - hun ventet bare på telefon med bekrefteelse på at hun hadde fått jobb. Telefonen var uten forbindelse de to dagene hun ble forsøkt oppringt fra den nye jobben. I mellomtiden hadde det ordnet seg med jobben i Arendal og hun bestemte seg for å bli.

- Jeg ble veldig godt mottatt i Aust-Agder-avdelingen. Jeg hadde overhode ikke tenkt at jeg skulle bli med i en MC-klubb, forteller Unni og ler. - Jeg syntes det virket så harry. Mye av det som gjorde at jeg fortsatte var det gode miljøet. De var så åpne og ringte og inviterte meg med. Jeg fikk veldig god kontakt med Elin og Svein Arild Reiersølmoen, og hele gjengen var i grunnen så sammensveiset. Det å bli med i klubben har også beriket mitt kristenliv. Jeg har vokst som kristen.

Evjetreffet 1999

Første gang hun ble med noen i avdelingen på treff var på Evjetreffet i april 1999. På en nyanskaffet Honda CB 500 sport som hun hadde hentet på torsdagen før treffet, bar det avgårde. - Jeg tror de andre var litt redde for meg, uttrykker Unni. - Det verste var at jeg frøys så sinnsykt. Mens jeg kjørte oppover alle de svingete veiene sa jeg bestemt til meg selv: - Nei, dette er ikke noe for meg! Jeg selger sykkelen på mandag, så er jeg ferdig med dette...

- Dagen etter snudde det helt. Det var solskinn og fint og jeg hadde en helt annen kjøreopplevelse. Treffet var kjempeokey. Jeg har alltid likt å være sammen med masse folk og trives veldig godt på treff, at folk drikker gjør meg ikke noe.

Siden den gang har det gått slag i slag

med MC-treff. En sesong jobbet Unni hver tredje helg og reiste på treff de andre helgene. - Det var bare slik at jeg skulle dit for å prate med folk. Gud ledet meg og gav meg kraft og styrke. Det var noen ganger jeg overhode ikke hadde lyst. Da ble det faktisk de beste samtalen. Folk bare kom hen.

Så ble det for sterkt for meg

Unni sier hun alltid har trodd. Hun har vokst opp i en kristen familie, men ikke bestandig vært en kristen. - Jeg gikk på møter i mange år, men tok det ikke inn. Jeg var en veldig hard person. Venninnene mine var kristne, men de maste aldri på meg for da visste de at jeg bare forsvant... Mange ganger kjente jeg hjertet banket og at nå skulle jeg gjort noe... Og flere netter fikk jeg ikke sove. Det gikk greit igjen dagen etter og slik holdt jeg på... Det var egentlig helt forferdelig å ha det slik. Så ble det for sterkt for meg, og jeg sa: - Okey Jesus, nå må du bare komme inn i mitt liv. Og etter dette bestemte jeg meg for å leve mitt liv for Jesus.

- Det er helt utrolig hvordan Gud har bekreftet kallet ved å lede meg inn i MC-miljøet. Og ikke nok med det. Nå har Unni funnet mannen i sitt liv. Den utkårede er Terje A. Hernes som er med i Sydvest-avdelingen, og i september blir det bryllupsfest! - Jeg håper vi kan kjøre sykkel i mange år framover og fortsette å reise på treff, avslutter Unni.

Unni på sin Honda CB 500 sport.

Et glimt fra Evjetreffet 1999.

Inntil 18. januar d.å. trodde jeg at jeg var i nærheten av det som kan kalles en akseptabel kjørelengde på en MC-tur med mine 3000 km i Norge fordelt på 10 dager... Men det er jo ingenting sammenlignet med det jeg nå skal fortelle om. Denne dama «kom inn i livet mitt» her i Mali, Vest Afrika.

Evangeliet skal fram Av Jon Solve Strand

Denne dagen var jeg på vei fra Bafoulabe til ChutdeGuena, som er et vakkert fossefall hvor Senegal floden i flere hundremeters bredde kaster seg utfor et fall på cirka 12 meter. Med bil bruker man 2 timer og 15 minutter på de 51 kilometerene, altså med en gjennomsnittsfart på 23 km/t.

I et av de mest krevende partiene med mye stein og pukklignende underlag møtte jeg en godt opplesset motorsykel med en forholdsvis liten fører. Det er sjelden de vil stoppe å prate, noe som er forståelig med kjøredress, støvletter og mange og trede varmegrader. Men denne motorsyklisten ville tydeligvis det. Jeg forventet meg (naturligvis, midt i bushen og alene....) at jeg ville høre en mannsstemme, så overraskelsen min var stor da jeg hørte at det var en dame. Vi begynte å samtale på fransk men slo raskt over til engelsk. Hun lurte blant annet på om det var langt til Mahina eller nærmeste «bensinstasjon». (Grunnen til at jeg setter bensinstasjon i anførselstegn er at det finnes maaange små stasjoner ved veikantene her i Afrika som selger drivstoff og olje på gamle saftflasker o.l. Og stasjoner i denne sammenheng vil si 5-20 flasker oppstilt på en trekasse gjerne med en sovende selger ved siden av.) Jeg kunne fortelle henne at det var 31 km igjen, altså ca 2 1/2 time. Jeg spurte om hun kunne gi et kort resymé fra turen sin. Hun begynte med å le litt før hun trekte pusten og begynte: «Jeg må ta det i en kort utgave: Japan, Kina, Russland, Latvia, Litauen, Polen, Tyskland, Frankrike, Spania, Afrika...., Mali!!!» Jeg ble nesten målløse..., men klarte å få fram: «Hvor lenge har du vært på farten?» «I 7 måneder til nå.» kunne hun fortelle. Turen skulle gå videre til Cape Town i Sør-Afrika, og nordover igjen til Egypt, Israel og Tyrkia. Deretter service på sykkelen - en 250ccm Suzuki m.oljekjølt motor - i Tyskland før hun satte kursen hjemover til Japan blant annet via Iran og

India. Hun regnet med at hun ihvertfall kom til å bruke 7 måneder til på resten av turen.

Jeg ble ganske så overrumplet av det hun fortalte at jeg glemte å spørre om navnet hennes (...?), om hun skulle innom noen treff (...?), hvor mange kilometer hun hadde kjørt osv. Men vi kan vel med sikkerhet si at uansett hvor hun skulle finne på å stikke innom på treff ville hun vel bli tildelt karingen for «lengst kjørte» uansett.

En misjonærs hverdag

Jeg har i perioden fra august 2002 til juni 2003 vært korttidsarbeider og vedlikeholdsmann for Normisjon i Mali. Jeg er takknemlig til Gud for at jeg fikk denne muligheten. Jeg har fått oppleve mye spennende og lært mye. Selv om Mali er et av verdens minst utviklede land har malierene faktisk mye å lære oss.

I og med at min oppgave har vært praktisk arbeid har det ikke blitt mange turene «ut i feltet», men jeg fikk bl.a. være med misjonær Alf Halvorsen til en landsby et stykke unna.

Bakgrunnen for turen var at de kristne der hadde møtt mye motstand i forbindelse med den planlagte kirkebyggingen. Moskélederen hadde innkalt alle muslimene til «åndelig krigføring» for å prøve å stanse kirkebyggingen. En av de kristne tok kontakt med Alf og ba om støtte. Alf og jeg og fire fra kirka dro avgårde. I Mali er det regntid fra mai/juni til september/oktober, og i denne perioden kan det være svært vanskelig å ta seg frem på veiene. Kjøretøyet vårt var en Toyota Landcruiser, type traktor med 4-hjulstrekk (selvsagt) og vinsj.

Der veien var åpen kunne vi akselere helt opp imot 30 km/t. Men plutselig dro bilen ut til høyre og høyre forhjul sto i leire opp til over navet og høyre bakhjul var på godvei ned det også. Her hjalp det ikke med 4-

hjulstrekk, bilen bare grov seg lengre ned. En av passasjerene ofret seg raskt og la seg bokstavelig talt ned i søla og grov med bare hendene. Jeg begynte å dra ut vinsj-wire'n og håpet at den ville rekke frem til det nærmeste solide-nok treet som jeg antok ville tåle «trekket» av en 2,5 tonn Landcruiser stående i søle. Heldigvis var wire'n lang nok og vi begynte å trekke bilen opp. Det viste seg å gå greit, bortsett fra at vi måtte ta tiden til hjelp. Vinsjen gikk varm; tungt å skulle være vinsj og måtte jobbe i 35 varmegrader.

Noen få kilometer unna skulle vi krysse en liten elv. Vannførselen var ikke stor, så slik sett ville det ikke bli noe problem. Verre var det med det tjevne underlaget. Det gikk bra noen meter før vi plutselig sto fast igjen. Bilen ble stående på to hjul. Da hjelper det ikke med gode Michelin dekk når de bare har luft å ta tak i! Denne gangen var det enda lengre til nærmeste tre, -og det er ekstra spennende når du baner deg vei inn i det lange gresset: «Er det noen slanger som lurar her, mon tro?» Heldigvis gikk det godt denne gangen også. Wire'n ble festet rundt treet og bilen ble dratt over det vanskelige punktet.

Resten av veien frem til landsbyen gikk fint. Totalt brukte vi 3 timer og 15 minutter på 33 km! Enkel hoderegning tilsier en gjennomsnittshastighet på 10 km i timen!!!

Vel framme besøkte vi alle de kristne. Vi hadde et møte hvor vi ba sammen og Alf delte Guds ord med oss. Senere snakket Alf og de andre kristne med de politiske lederne i landsbyen. «Det er klart vi bør ha et kirkebygg! Enhver by med respekt for seg selv har jo en kirke!» var deres kommentar. Takk til Gud! Halleluja og amen! Etter disse oppløftende lovordene var vi en munter gjeng som dro hjem igjen - uten problemer på veien.

Takk til alle dere som har bedt for meg! - ikke rart jeg har trivdes så godt i Mali.

Fakta:

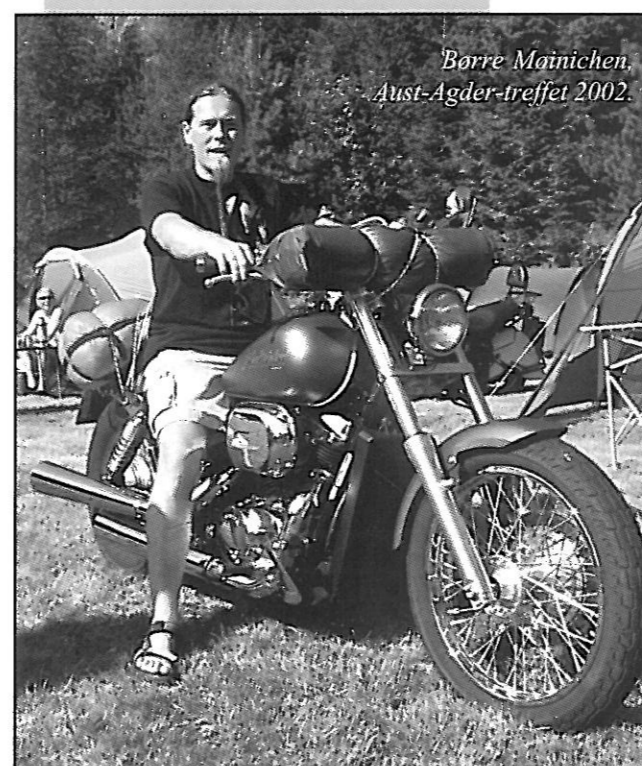
* Vi* er på vår andre misjonsreise til Chicago, og håper på å bli i 1 1/2 år.

* Jesus People USA (JPUSA) er en menighet, et kollektiv, en misjonsorganisasjon, en hjelpeorganisasjon og et mirakel. Sjekk www.jpusa.org.

* Ca 450 mennesker bor sammen i et av verdens største kollektiver. Feiret 30-års jubileum i fjor.

* Hvert år arrangerer JPUSA Cornerstone Festival, som i fjor ble besøkt av 26.000. JPUSA huser hver natt over 400 hjemløse, har gamlehjem, skole, plateselskap og driver med rettferdig handel. Har også flere «vanlige» firmaer som sørger for at arbeidet kan fortsette.

* Alle jobber men ingen får lønn. Når inntektene fordeles blir én årslønn beregnet til \$7000,-. Fattigdomsgrensen i USA er satt til \$15000,- pr år pr innbygger.

Børre Moinichen, Aust-Agder-treffet 2002.

* Noen har bodd her siden 1972, og noen familier har fire generasjoner i kollektivet.

* Ingen har egen bil, ingen har nøkkel til egen leilighet, ingen har gått uberørt fra JPUSA.

* Vi er Martine, 1 år, Sebastian, 4 år, Vibeke, 28 år og Børre, mellom 30 og 40...

Når alle lukter likt

Har du noen gang følt at du er født mange år for seint? Ikke skyld på foreldrene dine - sannsynligheten for at du kom før planen er faktisk ganske stor... Men likevel. Har du noen gang drømt deg tilbake til et fredfullt liv før strømregninger og bensinkriger? Blir du varm om hjertet når du ser Filma-visen? Eller har du vanskelig for å holde tårene tilbake når du ser en strøken Lambretta? Vel, vi har alle vårt.

Tekst: Børre Moinichen

Foto: Anne Skaia

Ole Paus sang «si meg, si meg, si meg hva har skjedd? Den gangen skulle alle ha langt hår og skjegg!». Han kunne ha beskrevet me-miljøet, men han siktet nok til hippiene på slutten av 60-tallet. Selv er jeg født på 70-tallet, vokste opp på 80-tallet, og føler jeg har gått glipp av forrige århundres storhetstid.

Men jeg har gjort mitt for å stoppe tiden - i hvert fall for et stakkert år eller to. Mens du fortsatt må leve i post-grønsjens forvirrende millennium, kan jeg tusle rundt i sandaler midt i Chicago og late som om ingen enda vet hvem Bill Gates er. Jeg deler hus med 500, spiser middag med de fleste av dem, har felles økonomi med dem og bruker

samme deodorant som dem.

Paus etterlyste hår og skjegg, men Jesus People USA er mer. I tillegg til nyhippier er her punkere og metal-heads... Og som du kanskje aner står musikken sterkt her. Det er sikkert over ti band på huset, og stilartene spenner fra keltiske folketonar, folk-rock og poetisk sigøyner-musikk til punk, new wave, blues og goth.

Jesus-folk for sine nærmeste

Resten ligger i navnet. Jesus People USA ønsker å være Jesus-folk for sine nærmeste. Og deres nærmeste er fattige mennesker. Mennesker som ikke bryr seg om hvordan vi ser ut, som ikke bryr seg om teologi; og som heller ikke trenger vår telologi. De trenger kjærlighet. De er sinte, slitne, redde og bygger livene sine på en lang rekke dårlige erfaringer. De trenger et sted å bo, de trenger mat, de trenger at noen bryr seg, at noen hjelper dem ut av elendigheten. Teologi hjelper dem ikke, men Guds kjærlighet gjør under, og har gjort det i over 30 år i Uptown, Chicago.

Vibeke Moinichen, Pilgrimstreffet 2000.

Holy Riders eier domene navnene holyriders.org og holyriders.no. Under holyriders.org ligger internasjonale kontaktadresser og websider. Norske websider og epostadresser finner du under holyriders.no. Alle norske avdelinger med hjemmeside finner du nå enkelt ved å skrive <http://holyriders.no/avdeling> (bytt ut ordet *avdeling* med avdelingen du prøver å nå). Adressen linker deg videre til stedet der avdelingen har sine hjemmesider. Følgende avdelinger er definert:

Avdelingshjemmesider etc.

<http://holyriders.no/indreostfold>
<http://holyriders.no/nedrebuskerud>
<http://holyriders.no/skane>
<http://holyriders.no/telemark>
<http://holyriders.no/trondelag>
<http://holyriders.no/aalesund>

Adresser til avdelingsledere og regionale kontaktpersoner

Alle klubbens viktigste funksjoner og alle avdelinger har nå også epostadresser. Post til epostadressene videresendes til den ordinære epostadressen til kontaktpersonen for det man ønsker å kontakte. Sender man f.eks. mail til president@holyriders.org så blir mailen automatisk sendt til presidentens vanlige epostadresse. Når en ny person trer inn i en rolle endrer domeneadministratoren videresendingen, slik at publikum aldri behøver å lære nye adresser for å nå forskjellige funksjoner i klubben.

Dersom et navn er feilstavet eller ikke definert - f.eks. julenissen@holyriders.no, vil denne mailen havne hos til enhver tid sittende administrator for domenet (i øyeblikket sekretær i sentralstyret).

Æ, Ø og Å blir byttet ut med hhv. E, O og A i adressene. Bindestreker og mellomrom kuttes ut (f.eks. blir avd. Ytre Østfold's adresse ytreostfold@holyriders.no)

Alle avdelingskontakter (liste):

avdelinger@holyriders.no

Aust-Agder:

austagder@holyriders.no

Bergen:

bergen@holyriders.no

Gävle (Sverige):

danneve@hotmail.com

Hallingdal (Geilo):

hallingdal@holyriders.no

Indre Agder (Åseral):

indreagder@holyriders.no

Indre Østfold (Ørje):

indreostfold@holyriders.no

Lofoten:

lofoten@holyriders.no

Lyngdal:

lyngdal@holyriders.no

Mjøsa (Lillehammer):

mjosa@holyriders.no

Mosjøen:

mosjoen@holyriders.no

Oslo:

oslo@holyriders.no

Nedre Buskerud (Drammen):

nedrebuskerud@holyriders.no

Nordhordland (Knarvik):

nordhordland@holyriders.no

Skåne (Sverige):

skane@holyriders.no

Sunnhordland (Bømlo):

sunnhordland@holyriders.no

Sydvest (Sandnes):

sydvest@holyriders.no

Telemark:

telemark@holyriders.no

Trøndelag (Trondheim):

trondelag@holyriders.no

Vestfold:

vestfold@holyriders.no

West (Haugesund):

west@holyriders.no

Ytre Østfold (Råde):

ytreostfold@holyriders.no

Aalesund:

aalesund@holyriders.no

Internasjonale adresser

Norsk kontaktperson:

norway@holyriders.org /
norge@holyriders.org

Svensk kontaktperson:

sweden@holyriders.org /
sverige@holyriders.org

Tysk kontaktperson:

germany@holyriders.org /
deutschland@holyriders.org

President:

president@holyriders.org

Ressurspersoner og ansvarsområder

Ansatt / Powerredaktør:

power@holyriders.no

Bikerbibelansvarlig:

bikerbibel@holyriders.no

Bønneringen:

pray@holyriders.no

Kaffetelt:

kaffetelt@holyriders.no

Lønngavekonto:

lonngavekonto@holyriders.no

Regnskapsfører:

regnskap@holyriders.no

Rekvisita:

rekvisita@holyriders.no

Valgkomite:

valgkomite@holyriders.no

Webmaster:

webmaster@holyriders.no

Sentralstyrefunksjoner

Alle i sentralstyret (liste):

sentralstyret@holyriders.no

President:

president@holyriders.no

Visepresident:

visepresident@holyriders.no

Sekretær:

sekreter@holyriders.no

Ansvarlig redaktør:

ansvred@holyriders.no

Rekvisita (ansvarlig):

ansvrekvisita@holyriders.no

Økonomiansvarlig:

okonomi@holyriders.no

Medlemssekretær:

medlem@holyriders.no

Velkommen til MC-hotellet midt mellom Oslo og Bergen!

Kommer du som gjest på motorsykkel, spanderer vi Scan+ Hotellpass, som gir hver 5. natt gratis (verd kr 90,-) samt gratis boblebad til støle MC-muskler.

Vi tilbyr flere boalternativer fra kr 250,- pr. person pr/natt.

Dobbelrom fra kr 430,- pr. person pr/natt.

- * Restaurant
- * Bar
- * Velværeavdeling med svømmebasseng, boblebad, sauna, solarium
- * Vaske- & tørkemuligheter for klær.

Rainbow Hallingdal Hotell ønsker alle en riktig god ferie på 2 hjul!

Ta turen til Pilegrimstreffet og EMC-rally i sommer!

Sted: Ål i Hallingdal
Dato: 31. juli - 3. august

Håper vi sees!

*Bent Risøy
Treffsjef*

Familien Tønnessen

Her kommer en litt artig historie som for meg ble en bekreftelse på at Gud har meg kjær, og at Gud kaller mennesker til å be i spesielle situasjoner.

inn og etter mye om og men fikk de ristet og klapset liv i meg igjen. Jeg kom meg på bena, men hadde en dundrene hodeverk og et dobbeltsyn som ga omgivelsene rundt meg en ny dimensjon.

Et minst like dårlig sjåføremne

Etter en stund bestemte jeg meg for å ringe legevakten da dobbeltsynet ikke så ut til å gi seg med det første. Jeg fikk beskjed om å innfinne meg på sykehuset med en gang. Jeg foreslo å sette meg i bilen og kjøre hen selv, men ble strengt anmodet om å få skyss. (Med et slikt dobbeltsyn kunne jeg risikere å havne i Froland i stedet for Arendal...) Jeg forsøkte å ringe avdelingslederen vår for å spørre om skyss til sykehuset. Omsider tok han telefonen og svarte med en smertefull og selvmedliden stemme at han var syk. For første gang i sitt voksne liv hadde han ligget på kne foran toalettskåla og spydd og samtidig dritt i bukka. Jeg fant fort ut at han var et minst like dårlig sjåføremne som undertegnede og ønsket ham Guds velsignelse og god bedring. Nestlederen vår Arve Beisland ble min redning. Han kjørte meg til sykehuset. Jeg ble umiddelbart lagt inn og ble scannet i en CT. Heldigvis var det ikke noen indre

blødninger i hodet. Videre så ble jeg lagt til overvåking den natten. Det kom en nydelig dame og vekket meg en gang hver halvtime den natten. Dagen etter ble jeg utskrevet

med ordre om å ta det fullstendig med ro i noen dager.

Et par dager etter var jeg ute på byen en tur og treffer en gammel dame fra menigheten vår. Vi slår av en prat og i samtalen gang forteller jeg at jeg havnet på sykehuset forrige mandag fordi jeg var bevisstløs over en lengre periode. Da avbryter hun meg og spør: «Var dette rett før halv åtte?» «Ja,» svarte jeg. «Det var rart,» sa hun. «Gud minnet meg på en sterk måte om å be for en ung mann i menigheten som var i fare. Dette var rett før halv åtte forrige mandag.» sa hun. «Så det var deg jeg ba for da?!» «Ja, jeg føler jeg passer til beskrivelsen av en ung mann,» svarte jeg. Hun sa videre at hun følte en kamp når hun ba, men at det hadde lettet etter cirka 20-25 minutter. Jeg hadde ikke fortalt henne hvor lenge jeg var bevisstløs. En ting er sikkert, bønn har stor kraft. Takk Gud for at mennesker er lydige og ber når Du befaler det!

Annes redaksjons hjørne

Det skjer ting i miljøet som dere ikke aner dimensjonene av...

Dette fikk jeg høre av en som ringte meg rett etter Norgestreffet i Sandnes i fjor. Han hadde sittet i kaffeteltet nesten hele natt til søndag. - For ei fantastisk natt, sa han. Jeg spurte om han hadde fått med seg en BikerBibel. - Å, vær du sikker!

Det er et år siden BikerBibelen i Norge ble lansert i Sandnes der Holy Riders også arrangerte Pilegrimstreffet. Gjennom vitnesbyrdene forteller MC-folk hva Jesus har gjort i deres liv og hva Han betyr for dem i hverdagen. Jeg er sikker på at mange flere av dere som har lest i BikerBibelen kan fortelle om noe Jesus har gjort i ditt liv - i løpet av det siste året. Kanskje du ikke har fortalt det til noen, eller er usikker på om du er frelst. Jeg vil oppmuntre deg til å være frimodig og ikke tenke på hva andre vil si. I Romerne kap. 10 og vers 9 står det: «For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst.»

Det var en gang Jesu disipler begynte å tilbe og prise Gud høylytt for alle de mektige gjerningene de hadde sett. Fariseerne likte tydeligvis ikke dette noe særlig og spurte Jesus om han ikke kunne tale dem til rette. Men da svarte han: «Jeg sier dere: Dersom de tier, skal steinene rope.» (Luk 19,36-40)

Vær ikke overrasket over at noen vil møte deg med forakt når du vitner om Jesus og velger å bekjenne ham som Herre i ditt liv. Andre igjen vil takke Gud!

Fariseeren som hadde innbydt Jesus til å spise hos seg likte ikke at en kvinne i byen som levde et syndefullt liv også kom. Hun hadde med seg en alabastkrukke med den fineste salve som hun salvet Jesu føtter med. Jesus sa om henne: «Hun har fått sine mange synder tilgitt, derfor viser hun så stor kjærlighet.» (Du kan selv lese hele den gripende historien i Lukas 7,36-50.)

Med oppriktig og ren hengivenhet til deg, Jesus, ønsker jeg å overgi mitt liv til Deg, tilbe Deg og takke Deg for den Du er, for det Du har gjort i mitt liv - og for det verk Du kommer til å utrette i manges liv denne sesongen! Ja, det skjer ting i miljøet som vi ikke aner dimensjonene av. Er du klar?

Frihet er å være bundet til ham som frigjør - og han heter Jesus Kristus!
God sommer!

På veien for Jesus,
Anne Skaiå

Minneord om Eldbjørg Mellingen

«Gud elsker deg for den du er, og ikke for det du gjør»

Med disse orda avsluttet Eldbjørg Mellingen sin hilsen til oss i BikerBibelen (se side 72-73).

Vi mennesker har så lett for å dømme hverandre ut fra vår egendefinerte oppfatning av hva som er rett og galt. Eldbjørg hadde en egen evne til å fortelle oss at vi er elsket av Gud slik som vi er. Hun fant belegg for sine ord i Bibelen og benyttet en hver anledning til å oppmuntre og trøste sine medmennesker.

Eldbjørg likte å reise på turer og MC-treff med korset på ryggen. Når hun fikk anledning til å vitne om Jesus så var det med en utstråling som understreket at det var kjærlighetens evangelium hun hadde med i bagasjen.

Vi fikk gleden av å reise på mange fine turer sammen med Eldbjørg og Bjørn. Spesielt godt huskes en ferietur oppover vestlandskysten. Bjørn var dypt konsentrert om å holde idealsporet i sin kjørebane. Det var ikke alltid like lett, for bak satt Eldbjørg, rak i ryggen med sitt videokamera og ville gjerne få med seg mest mulig av Guds storslåtte natur på begge sider av veien. Men når vi så nærmet oss en tunnel, og de finnes det som kjent mange av langs kysten, så kunne vi se at kamera forsvant under jakka og skuldrene ble betydelig senket. Eldbjørg likte ikke den norske naturen sett innenfra! Neste utfordring for Bjørn var da de kom ut av tunnelmunningen igjen. Da så vi et par armer som fløy til værs, og var vi nære nok så kunne det høres et høyt og rungende «Halleluja».

Eldbjørg var et overskuddsmenneske som hadde mye å gi til sine omgivelser. Selv den siste tida da hun var for svak til å tenke på MC-turer fikk hun den kraft hun trengte til å være et vitne for sine medpasienter og personale på sykehuset.

Vi som fikk gleden av å kjenne Eldbjørg vil alltid bære med oss minnet om en smilende og glad venn. Vi har også et løfte og berettiget håp om at vi en gang får treffes igjen.

Våre tanker er hos Bjørn og hans familie som må bære den tunge sorgen det er å miste en av sine nærmeste kjære.

Bønn (av Eyvind Skeie)

Evige Gud, jeg betror meg til deg og ditt barmhjertige øye i liv og i død.

Jeg ber for alle som vandrer i sorgens landskap, gi dem lys, vis dem vei.

Jeg minner deg om dem som under tårer har sådd sine døde i jorden.

Gjør ikke deres håp til skamme. Gi dem glede. Styrk dem i troen på Jesu seier over døden og de dodes oppstandelse.

Jeg priser deg Gud, for ditt øye, du vet om alt og kjenner alle. Tell mine tårer og gi meg like mange gleder tilbake, når vi en gang skal møtes i ditt evige Rike, det som kommer. Amen.

Vi lyser fred over Eldbjørgs minne.

Inger Karin og Torleif Pedersen (HR West)

«Holy Riders-mammo vår»

Ondsdag i påskeveka kom meldinga om at Eldbjørg Mellingen var gått bort.

Ho døyde av kreft berre 52 år gammel. Dei siste åra hadde ho mange oppturar med påfølgane nedturar. Slik eg vart kjent med Eldbjørg levde ho for oppturane, gjorde mest mogeleg når ho var frisk, så ho kunne leva på dette når nedturen kom.

Eldbjørg lot ikkje kreften styra meir over livet enn det som var mogeleg. Ho utsatte til dømes ein cellekur for å få med seg ein 2 veker lang tur til Israel. Ganske typisk Eldbjørg! Innimellom alle cellekurane gjorde ho det ho kunne for å leva mest mogeleg normalt.

Eg vart kjent med Eldbjørg på ein jenteweekend i regi av HR på Bømlo. Ho var ei energisk dama i sin beste alder. For Eldbjørg var det ikkje noko problem å le i ein time så tårane trilla for så å prata «alvorlig» før ho satte i å le att. Ho var til stor oppmuntring og glede for oss alle. Å ha Eldbjørg i kaffitetlet var godt. Ho hadde så mykje godt med seg, så sjølv om ho kunne ta totalt av så var det alltid ein fred over ho. Kan vera verd å nevna at ho var ikkje treig i trafikken, ho visste godt kor gassen var! Ho var som ei venninna og mor og det var ikkje utan grunn at enkelte av oss

kalla ho Holy Riders-mammo vår.

På Norgestreffet i Sandnes i fjor kom Eldbjørg innom ein tur på lørdagen. Ho hadde vore på Haukeland og var så dårlig at ho måtte kjørast, men ned skulle ho. Som ho sa så visste ho kor dårlig ho vart søndagen, men ho måtte berre oppleve detta så ho kunne tenkja på det når ho låg heime.

Men enn kor dårleg Eldbjørg var så var ho ein gledesspredar. Ho hadde så mykje å gi.

Eldbjørg var på ingen måte ferdig med livet, men ho var reiseklar. Ho hadde alt i orden med Gud. I gravferda song me «Deg være ære, Herre over dødens makt» - ein seierssang. Eldbjørg har flytta heim!

Tankane og bønnene går til hennar kjære Bjørn som ho satte så utruleg stor pris på, til barn, svigerbarn og barnebarn.

Takk for alt. Møtes i himlen!

Turid Å. Angelskår (HR Nordhordland)

Hjertelig takk til alle

for all oppmuntring, oppmerksomhet, omtanke, medfølelse, deltakelse og blomsterhilsener i forbindelse med Eldbjørg sin sykdomsperiode, og ved hennes bortgang og begravelse. Bjørn. Marit m/familie. Thorbjørn m/familie. Solveig.

Bjørn Mellingen ønsker også å takke spesielt alle i bønneringen i Holy Riders som stod trofast med i bønn for Eldbjørg og familien.

Eldbjørg har nå mottatt seierskronen i himmelen.

Gud har meg kjær

Tekst: Jon Tønnessen

Foto: Anne Skaiå

Tidlig i vinter fikk vi her i Grimstad et tildels kraftig snøfall, og min kone sparket meg ut for å skuffe inngangen og parkeringsplassen. Da dette var gjort skulle jeg inn og kle av meg på vaskerommet. Glatte fliser på gulvet i kombinasjon med snø under skoene mine resulterte i bena opp og hue ned med en slik kraft og fart at jeg ikke rakk å ta meg for. Jeg ble liggende bevisstløs. Kona og ungene som satt på kjøkkenet hørte smellet, men trodde ikke at det var noe alvorlig. Cathrine så tilfeldigvis på klokken og den viste 19.20. Etter cirka 20 minutter kom min sønn på 8 år inn for å legge noe i frysen og fant meg liggende på gulvet. «Mamma! Pappa er dau... Han ligger på gulvet...» ropte han. Cathrine kom

Nøl ikke med å be om forbønn!

Har du takkeemner eller trenger forbønn.
pray@holyridders.no Mob: 957 89 474

